

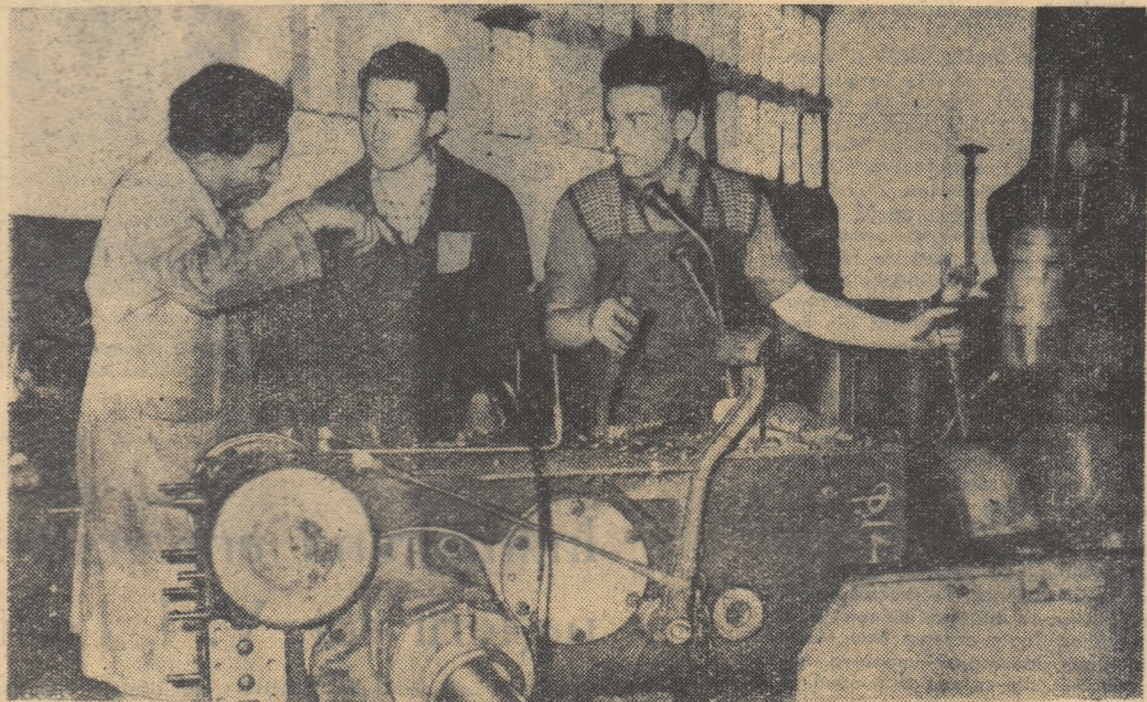
Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr 560

Vineri 8 aprilie 1960

8 pagini 25 bani

Aplicațiile practice la studiul mașinilor sînt efectuate direct în uzinele „Ernst Thälmann” de către elevii Școlii medii din cartierul „Tractorul” — Orașul Stalin.

Practica să fie practică

Ministerul Învățămîntului și Culturii, organele de învățămînt și cadrele didactice acordă o tot mai mare atenție legării școlii de viață, producție, traducînd astfel în realitate sarcinile puse de Congresul al II-lea al P.M.R. în fața învățămîntului nostru.

În luna martie, Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu Sfatul popular al orașului București a organizat în Capitală, pe raioane, consfătuiri cu profesorii de cunoștințe industriale și lucrări practice și de studiu mașinilor cu aplicații practice, la care au participat directorii de școli și organe de îndrumare și control. Consfătuirile au avut scopul de a analiza felul cum se desfășoară predarea acestor discipline introduse de curînd în planurile de învățămînt și cum se realizează legătura școlii cu producția. Ele au fost precedate de un control asupra conținutului lucrărilor practice și lecțiilor de cunoștințe industriale. Controlul și consfătuirile organizate de departament au pus în lumină aspectele semnificative ale activității școlilor și sarcinile care sînt de actualitate în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă productivă.

Prin introducerea predării în școala de cultură generală a cunoștințelor elementare de producție industrială, a lucrărilor practice și a studiului mașinilor cu aplicații practice, ca și a cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole în școlile sătești s-a făcut un important pas înainte pe linia legării școlii de producție. Cu sprijinul sfaturilor populare, al întreprinderilor care le patronază, al unor școli profesionale și al comitetelor de părinți, numeroase școli și-au amenajat ateliere bine utilitate și inezstrate, în care elevii din clasele V-VII efectuează lucrările practice prevăzute de programele de învățămînt. Într-o serie de raioane din Capitală s-au amenajat chiar ateliere interscolare

care asigură instruirea practică a elevilor în mod corespunzător. De asemenea, sînt tot mai multe școlile ai căror elevi din clasele IX-XI execută aplicațiile practice în întreprinderi, în strînsă legătură cu producția, lucrînd efectiv alături de muncitori.

Ar putea fi citată în această privință Școala medie nr. 23 „Dimitrie Bolintineanu” ai cărei elevi din clasa a XI-a efectuează aplicațiile practice în uzinele „Grigore Preoteasa”. Ei nu sînt simpli spectatori, ci lucrează efectiv în timpul orelor rezervate pentru studiul mașinilor cu aplicații practice în secția de contoare electrice, avînd astfel posibilitatea să cunoască bine materialele electrice, utilajele și sculele ce se folosesc în construcția de aparate și mașini electrice, să învețe minuirea lor și să participe direct la procesul de producție.

Din dezbaterile consfătuirilor a reieșit însă că în predarea cunoștințelor de producție industrială și studiului mașinilor și în desfășurarea lucrărilor și aplicațiilor practice există încă o serie de lipsuri, din care cauză în unele școli nu se realizează o suficientă legătură între teorie și practică, iar elevii nu capătă deprinderile practice prevăzute în programe.

Astfel, a ieși la iveală că sub aspectul raportului ce trebuie să existe între teorie și practică în desfășurarea lucrărilor de atelier și în privința conținutului acestora se manifestă două tendințe greșite. S-a subliniat deosebit de tendința unor profesori de a teoretiza lucrările practice, de a face multă teorie după manualele pe care le au la îndemînă și de a se limita la expuneri, la explicații, fără să facă aplicații practice cu elevii, fără să-i deprindă cu minuirea sculelor și uneltelor despre care le predau și cu efectuarea operațiilor respective de prelucrare.

Scopul predării cunoștințelor de producție industrială și al lucrărilor practice este nu numai acela de a da elevilor cunoștințe despre dezvoltarea industriei din țara noastră, ci mai ales de a le forma pri-

ceperi și deprinderi practice în cunoașterea și minuirea sculelor și utilajelor pentru prelucrarea lemnului, metalelor și pentru lucrările electrotehnice. Cu toate acestea, lecțiile de lucrări practice se desfășoară uneori în clasă, în loc ca acestea să fie organizate în ateliere, iar la studiul mașinilor cu aplicații practice unii profesori pun accent și rezervă cea mai mare parte din timp pentru instruirea tehnologică, în dauna lecțiilor aplicative care ar trebui să ocupe cel puțin 2/3 din timpul afectat fiecărei teme, lipsindu-i astfel pe elevi de posibilitatea de a aplica și verifica în practică cunoștințele teoretice. Se întilnesc și cazuri de profesori care procedează cu totul contrariu indicațiilor programelor; aceștia au predat în prima parte a anului școlar, în mod teoretic, cunoștințele prevăzute în programe, urmînd ca în a doua parte a anului școlar să treacă la lucrări practice, rupînd cunoștințele teoretice de aplicațiile lor practice. O asemenea tendință ce se manifestă în predarea cunoștințelor industriale și a lucrărilor practice este dăunătoare pregătirii elevilor pentru viață, pentru o activitate social-utilă.

Nu mai puțin dăunătoare este și cealaltă tendință care se manifestă în alte școli și anume, caracterul practicist al lecțiilor. Profesorii la care se manifestă o astfel de tendință nu explică elevilor tehnologia diferitelor lucrări, ignorează importanța cunoștințelor teoretice în legătură cu temele prevăzute în programe și execută cu elevii numai lucrări practice, adeseori în mod meșteșugăresc, rupînd astfel practica de teorie. Elevii nu au în acest fel posibilitatea să capete o privire de ansamblu asupra proceselor de producție și nu-și însușesc bazele științifice ale producției.

Oricare din aceste tendințe acționează în detrimentul pregătirii elevilor pentru viață, pentru o activitate productivă, avînd totodată o influență negativă asupra educării

ÎN FAȚA IMAGINILOR DIN VIAȚA LUI LENIN

Deodată, în sala spațioasă, scaldată în lumina odihuitoare a după amiezii, se aude clar vocea lui Lenin. Da, da, vocea caldă și mobilizatoare care a chemat de atîtea ori la luptă masele de muncitori și de țărani. Școlari și profesori, veniți din îndepărtate colțuri ale țării să viziteze Muzeul „V. I. Lenin—I. V. Stalin” din București, stau nemișcați. Cu capetele plecate, fiecare ascultă emoționat această frîntură dintr-o cuotintare rostită de Vladimir Ilici în urmă cu ani și înregistrată pe placă de gramofon.

Vizita în marele muzeu le-a fost plină de învățăminte. Școlarii au cercetat cu atenție fiecare fotografie, fiecare document, fiecare tablou.

— Vedeți fotografia aceasta? — le spune ghidul. Așa arăta Lenin la vîrsta de 4 ani.

Și privirile copiilor întinsec privirea blîndă și gînditoare a copilului din fotografie, fruntea neobișnuit de înaltă, care trădează înțelegerea.

— Iată casa în care a trăit Volodea cînd era ca voi sau mai mic decît voi, iată școala, citeva certificate cu situația lui la învățătură...

Copiii se apropie să vadă notele excepționale ale elevului V. I. Ulianov, medalia de aur primită la absolvirea liceului din Simbirsk pentru succese deosebite la carte.

— Dar Lenin — le spune ghidul — nu a fost numai un elev bun, ci și un bun coleg. El împărtășea cu dragă inimă cunoștințele sale colegilor, explicîndu-le problemele și lecțiile grele, ajutîndu-i să-și scrie compunerile. Trebuie să știți că succesele lui în muncă nu se datoresc numai inteligenței lui scripitoare, ci și hărniciei, perseverenței și dragostei lui pentru învățătură.

„Aici încolo, fotografia fratelui mai mare al lui Lenin, A. I. Ulianov, condamnat la moarte și executat pentru că a atentat la viața țarului Alexandru al III-lea, și tabloul picturii Belousov. Emoționați, elevii privește zguduitor scena în care mama, profund îndurerată de vestea morții copilului ei, se arată totuși decît să nu-i oprească din lupta revoluționară pe fiii rămași în viață, iar lîngă dînsa Lenin, înărul de 17 ani, pe a cărui față citești hotărîrea de a continua fără șovăire lupta împotriva nedreptății sociale.

„Avea doar 17 ani — spune ghidul — cînd Vladimir Ilici a fost condamnat pentru activitatea revoluționară. Cînd comisarul de poliție i-a spus: „De ce te răzorești,

tinere? Nu vezi că ai în fața dunitale un zid?”, știți ce i-a răspuns Lenin?

— „Da, un zid. Dar zidul e putred, e desul să-l a-vingi ca să se prăbusească...”

Urmează alte copii după fotografii, fotocopii ale unor pagini din lucrările lui Lenin, din publicațiile premii, numeroase picturi și sculpturi inspirate din viața marelui conducător al clasei muncitoare, din lupta maselor muncitoare împotriva țarului, a burgheziei și moșierilor. Școlarii sînt conduși pas cu pas în viața lui Lenin, aproape, tot mai aproape de el, în anii studenției și după excluderea din Universitate pentru „orientarea lui periculoasă”, îl urmează în închisoare, în deportare, în emigrare, în zilele lui Octombrie, în anii construirii socialiste, pînă ce neobositul luptător și-a încheiat drumul vieții. Elevii îl văd pe Lenin printre tovarășii de luptă, în familie, printre muncitori, țărani, printre copii.

Cu deosebire mică vizitatorii se opresc îndelung în fața fotocopiilor care prezintă pagini din manuscrisele lui Lenin, iată schița inițială a „Tezelor din aprilie”. Sublinierile cu una, două și trei linii, adăugirile și ștersăturile arată cit de mult lucra Vladimir Ilici pe text, pentru ca ideile exprimate să fie cit mai precise, mai clar conturate.

Colo școlarii au luat-o măi înaintea ghidului, iar acum îl așteaptă să le dea explicații amănunțite despre celula din închisoarea în care a fost deținut Lenin:

La ieșirea din muzeu impresiile se împărtășesc din abundență.

— Pe mine m-a impresionat deosebit de mult modestia lui Lenin, dragostea lui pentru om.

— Pe mine, mai ales faptul că pretîndu-mi l-am văzut lucrînd intens — scriind, studînd și participînd la subotnice, discutînd cu oameni, vorbindu-le de la tribună, mobilizîndu-i și organizîndu-i. O viață trăită cu intensitate, o viață de adevărat mare revoluționar...

Într-un alt grup, școlarii împreună cu profesorul lor fac legătura între spiritul activ, mobilizator al lui Lenin și elanul nestăvilit în munca constructivă a întregului popor sovietic, educat în lumina minunatului exemplu pe care l-a dat viața și munca lui Lenin.

În fața imaginilor din viața lui Lenin, sutele de elevi care vizitează zilele acestea muzeul simt mai puternic dorința de a muncii, de a învăța, de a-și închina puterile construirii socialismului.

A. C.

TINERETEA LUI LENIN

„În aprilie 1917, curând după înapoierea lui V. I. Lenin din străinătate, soldații din bateria a VIII-a de artilerie călare au trimis o scrisoare la Sovietul de deputați ai muncitorilor și soldaților din Petrograd...”

Cu aceste rânduri și-a început istoricul sovietic, vechiul bolșevic, profesorul Boris Mihailovici Volin, lucrarea sa „Studentul Vladimir Ulianov”.

Scrisoarea soldaților i-a fost predată lui Ilici. El și-a început astfel răspunsul său:

„Tovarăși!... Voi mă întrebați în această scrisoare „care este originea mea și unde am fost și dacă am fost deportat și de ce? Cum m-am înapoiat în Rusia și ce activitate desfășor în momentul de față, dacă această activitate este folositoare sau este dăunătoare pentru voi”.

Vă răspund la toate întrebările, în afară de ultima, căci numai voi singuri puteți aprecia dacă activitatea mea este folositoare pentru voi sau nu.

Mă numesc Vladimir Ilici Ulianov.

M-am născut la Simbirsk la 10 aprilie 1870. În primăvara anului 1887, fratele meu mai mare, Alexandru, a fost condamnat la moarte de Alexandru al III-lea pentru că a atentat (la 1 martie 1887) la viața împăratului. În decembrie 1887 am fost pentru prima oară arestat și exclus din universitatea din Kazan pentru că am participat la tulburările studențești; după aceea am fost expulzat din Kazan.

În decembrie 1895 am fost arestat pentru a doua oară fiindcă am făcut propagandă social-democrată în rândurile muncitorilor din Petesburg”.

Aici scrisoarea lui Lenin se întrerupe. Ea a rămas neterminată și este aproape tot ceea ce se cunoaște despre cele scrise de Vladimir Ilici însuși cu privire la prima perioadă a vieții sale.

Pornind de la această scrisoare neterminată a lui Lenin, Boris Mihailovici Volin a cules, după ce a studiat vreme îndelungată documentele din arhive, amintirile contemporanilor, ale rudelor și ale tuteurilor celor apropiați lui Ilici, un material extrem de interesant pentru noi toți, și îndeosebi pentru tineret în legătură cu onii de studenție ai lui Lenin.

IN NUMĂRUL 83 al ziarului „Simbirskie gubernskie vedomosti” a apărut o notiță căreia puțin i-au dat atenție pe atunci. În ea se spunea că „...profesorul Ulianov, de la gimnaziul din Nijni-Novgorod, consilier colegial, a fost numit inspector al școlilor populare din gubernia Simbirsk”.

Cu zel și cu pasiune s-a apucat de muncă Iliia Nicolaevici Ulianov, care visa să dea cultură copiilor de muncitori, de țărani, copiilor oamenilor săraci, care visa la crearea unei școli naționale. Un om cu idei înaintate, simplu, drept, nobil, I. N. Ulianov își câștigase un profund respect din partea oamenilor. Iliia Nicolaevici și soția și prietena sa, Maria Alexandrovna, au creat o atmosferă de dragoste, de prietenie și de muncă și în cadrul familiei lor. În anii grei din deceniul al 8-lea și al 9-lea ale secolului trecut în această familie se sorbea cu nesățit tot ce era nou, înaintat în literatură, artă, critică.

Poetul favorit a lui Iliia Nicolaevici era Nekrasov. Și Vladimir Ilici spunea mai târziu că el „a crescut cu poeziile lui Nekrasov” și ținea pe dinafară un număr mare din poeziile lui.

Gimnaziul clasic din Simbirsk Vladimir Ilici l-a absolvit cu brio.

„Vărul lui, Kolea Veretenikov, l-a întrebat o dată pe Volodea:

— Oare nu îți s-a întâmplat niciodată să nu-ți pregătești lecția?

— Nu mi s-a întâmplat niciodată și nici nu mi se va întâmpla — a răspuns mândru Volodea.

Citea foarte mult; pe o poliță din camera lui Volodea se aflau operele lui Pușkin, Nekrasov, Shakespeare, Cernișevski.

Lovitură cumplite s-au abătut, una după alta, asupra familiei Ulianov. La 12 ianuarie 1886 a murit Iliia Nicolaevici. Cînd s-a sfârșit

el, toți cei care se interesau de cauza instruirii poporului, și căroră ea le era scumpă, au fost profund îndurerăți; învățătorii și profesorii au păstrat despre el o amintire luminoasă. Pe coroana pe care ou depus-o pe mormîntul lui erau imprimate cuvintele pornite din inimă: „Din partea profesorilor și profesoarelor din orașul Simbirsk zdrobiți de pierderea grea a conducătorului și părintelui lor”. Iar, la un an după aceea, la 1 martie 1887, a fost arestat Alexandru Ulianov, învinuit de a fi pus la cale atentatul împotriva lui Alexandru al III-lea. A fost arestată și Ana Ilicina...

Scrisoarea care cuprindea această veste a fost primită de profesoara V. V. Kașkadonova, o bună cunoscută a familiei Ulianov. Și primul căruia ea i-a făcut cunoscută această nenorocire ireparabilă, cu care s-a sfârșit cum s-o pregătească pe Maria Alexandrovna, a fost Volodea...

Din istorisirile lui B. Volin se vede ce fire curajoasă și toare avea mama lui Vladimir Ilici, se conturează chipul fermecător al fratelui Alexandru. Volodea Ulianov a suferit foarte mult la pierderea fratelui său mai mare, „primul care i-a dat lecții de viață”.

Totodată, însă, el a înțeles chiar de pe atunci că această cale a luptei teroriste împotriva absolutismului, care pe care a mers Alexandru, era greșită...

...KAZAN, Vladimir Ulianov este student în anul I al facultății de drept de la universitatea din Kazan.

În vremurile acelea, Kazan era un oraș mare. Viața revoluționară ilegală nu înceta în acest oraș nici un minut. Studenții erau încadrați după locul de obșire, în organizații interzise de „autorități”. În viața uneia dintre aceste organizații — a studenților din Samara și Simbirsk — a intrat V. I. Ulianov. La tulburările din 4 decembrie 1887 el a participat foarte activ.

„Fiul dumneavoastră era foarte activ — i s-a spus Mariei Alexandrovna. Inspectorul Potapov l-a văzut în primele rânduri, foarte tulburat, aproape că stringea pumnii”.

În apelul „Către toți studenții din Kazan”, lansat în acele zile, se spunea:

„Tovarăși! Ca o povară grea opasă asupra noastră noul regulament universitar.

...El a îngustat și a redus la „zero” importanța colegiului profesorilor, a făcut din ei niște învățători-funcționari, a îngredit intrarea în universități pentru fiii oamenilor săraci, întrucât a mărit taxele pentru frecventarea cursurilor, a stabilit condiții grele pentru obținerea burselor etc.

Dar aceasta încă nu e totul: circulara aceasta... a lipsit pe frații noștri mai tineri chiar de posibilitatea de a urma liceul. În sfârșit, în timpul evenimentelor de la Moscova... cînd a curs singele fraților noștri, cînd nogașele au șuierat deasupra capetelor lor... s-a adus o jicnire rusinoasă întregului tineret intelectual... S-ar putea oare să nu ne ridicăm în apărarea drepturilor care au fost călcate în picioare ale universităților noastre... Noi avem încredere în studenții din Kazan și îi chemăm la un protest public între zidurile universității”.

Acest apel, precum și petiția studenților care începea cu cuvintele: „Nu ne-a adunat aici decît conștiința că condițiile în care este nevoiți să se desfășoare întreaga viață din Rusia sint imposibile”, dovedesc că această acțiune a tineretului avea un caracter politic. Patru ceasuri a durat adunarea furtunoasă care a avut loc între zidurile universității.

Tîrziu noaptea, în semn de protest, Vladimir Ilici a scris rectoratului o cerere de a fi scos din rândurile studenților. El încă nu știa că, în calitate de participant activ la tulburări, fusese eliminat din universitate.

Cereri asemănătoare au dat și alți studenți. Aceste documente au fost descoperite în arhivele universității din Kazan abia în 1946.

...Arestarea. Expulzarea din Kazan. Punerea lui sub supraveghere polițienească. Așa s-a încheiat primul botez revoluționar al lui V. I. Lenin.

În satul Kokușkino, plasa Cernișevskaia, județul Lapieșev, gubernia Kazan — locul unde jandarmii i-au fixat domiciliul lui Vladimir Ilici — el a învățat mult, a citit, a studiat articole pe teme sociale și economice.

În toamna anului 1888 lui Vladimir Ilici i se permite să se întoarcă la Kazan, fără dreptul de a intra la universitate. El studiază primul volum al „Capitalului” lui Marx, se întâlnește cu tineretul care nutrește sentimente revoluționare, participă la un cerc organizat de N. E. Feșoseev. Aici ia el cunoștință de numeroase lucrări marxiste. Folosind metoda marxistă, Vladimir Ilici analizează în profunzime teoria revoluționară și cînd a plecat din Kazan la Samara, era marxist convins.

Aici el continuă aprofundarea lucrărilor lui Marx, Engels, a istoriei și a economiei Rusiei. De un ajutor prețios i-au fost publicațiile statistice ale zemstvelor și statisticele întocmite de stat. Vladimir Ilici analizează în amănunțime și cu profunzime cantitatea enormă de material factual adunat în aceste culegeri statistice, în special datele cu privire la situația economică a țăranilor. Toate acestea l-au ajutat în lupta ideologică împotriva narodnicilor, ale căror poziții urma să le dărîme.

VLADIMIR ILICI care se bucura deja de aprecierea intelectualilor din Samara și devenise popular în rândurile lor, se întâlnește cu „conducătorul” narodnicilor liberali N. K. Mihailovski. A fost proiectată o dispută între narodnici și marxști. „Au venit atît de mulți oameni, că nu mai ajungeau scaunele. Mihailovski a ținut un referat fiind foarte pătruns de superioritatea sa asupra celor din jur. Discursul său, după cum își amintea A. A. Belekov, era foarte frumos întocmit și încă și mai frumos rostit.

Mihailovski și-a terminat cuvîntarea în ropote de aplauze.

Toți narodnicii aflați la adunare, priveau întrebător spre Vladimir Ilici.

Vladimir Ilici, spre mirarea tovarășilor săi de idei și spre încântarea lui Mihailovski și Vodovozov, a fost de acord că de la obște și artel se poate foarte ușor trece la orînduirea socialistă, dacă obștea și artelul sint considerate ca elemente de bază ale socialismului.

— Dar există o asemenea obște în realitate? — întrebă el și tot el dădu răspunsul la această întrebare. Argumentînd cu cifre și fapte el a demonstrat cu convingere că o asemenea obște nu există decît în imaginația infierbîntată a narodnicilor.

Lenin a citat cifre și fapte, date aride luate din culegerile statistice... În dosul cifrelor succinte se întrezărea soarta amară a milioanele de țărani fără cai și fără pămînt, nevoiți să se spetească muncind pe ogoarele membrilor bogați ale aceleiași obști.

Nimeni nu a fost în stare să dea riposta lui Vladimir Ilici.

Din amintirile contemporanilor, reiese că timpul cit Lenin a locuit la Samara a fost marcat printr-o cotitură bruscă a tineretului de la narodnici la „izvorul curat, luminos și dătător de viață al marxismului”.

În povestirile bătrînului bolșevic B. Volin, găsim multe cuvinte pregnante și calde și multe documente care amintesc de anii de tinerete ai lui Ilici. În fața cititorului parcă s-ar deschide săliile unor muzee, depozitele unor arhive, el ia cunoștință de scrisori vechi și citește amintirile acelor care l-au cunoscut pe Vladimir Ilici Lenin. Și după ce un cititor atent și sensibil va fi citit ultima pagină a acestei cărți limpezi și pline de căldură umană el își va putea mai bine imagina împrejurările în care s-a desfășurat cu multe decenii în urmă, tineretea lui Lenin.

(Din „Ucitelskaia Gazeta” Nr. 13 (4603), din 1960)

V. I. LENIN ÎN OCTOMBRIE,
pictură de J. PERAHIM

Întîmpinînd aniversarea nașterii lui V. I. Lenin

În întîmpinarea aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin la unele cinematografe din orașele Arad, Iași, Vaslui și Birlad s-au organizat cicluri de filme dedicate acestui eveniment. Pentru elevi au fost organizate matinee speciale. Aproape 3000 de elevi de la școlile de 7 ani, profesionale

și medii din localitățile susmenționate au vizionat filmele: „Omul cu arma”, „Marele celățean”, „Vladimir Ilici Lenin”, și „Anl de neuitat”.

Elevii Școlii medii serale de pe lângă întreprinderile textile din Galați au organizat, cu ajutorul profesorilor, numeroase

manifestări închinete evocării vieții lui Vladimir Ilici Lenin. De pildă, elevii clasei a VIII-a au organizat o conferință despre activitatea revoluționară a marelui conducător al proletariatului mondial. Cu acest prilej a fost prezentat diafilmul „Lenin în perioada Marii Revoluții Socialiste din Octombrie”.

Pilda minunată a lui Volodea

Lumina primăverii, veselă și caldă, a pătruns prin ferestrele înalte și largi, s-a strecurat cernută prin transparenta perdelelor fine și albe, s-a răsfriat de pereții albi alungind umbrele din unghere, s-a așternut pe podele și pe fețele pupitelor mîngîind blind chipuri de copii care stau liniștiți, aproape nemîșcați în bănci, cu ochii ațintii spre catedră.

Sintem într-o oră de literatură la clasa a V-a de la Școala de 7 ani din comuna Călugăreni. În clasă e liniște. Un singur glas răsună limpede și subțire în întreaga sală. O fetiță în uniformă, cu ochii mari și cu codițe aurii, citește dintr-o carte. Rostește cuvinte simple și clare și din cuvintele ei prinde viață chipul unui copil de vîrstă elevilor din clasă. Un copil vioi cu părul castaniu și cu fruntea înaltă, cu ochii vii și inteligenți, un copil asemenea lor, dar un copil înzestrat cu însușiri excepționale. Așa era în copilărie Vladimir Ilici Lenin, cel care a devenit mai târziu marele dascăl al proletariatului.

Cum se juca Volodea cînd era ca ei, ce-i plăcea mai mult, cum se purta cu cei mai mari și cu cei de vîrstă lui, cum învăța?... Volodea nu suferea minciuna, Volodea îi iubea pe cei săraci, lui Volodea îi era drag să învețe, Volodea se străduia să-și cultive puterea de muncă și să înlăture tot ceea

ce i se părea că nu e bun în purtarea sa. Despre toate acestea povestește A. I. Ulianov în amintirile ei despre Lenin și copiii le ascultă vrăjii, citite de profesoară.

Fiecare din copiii care se află în această clasă și care ascultă acum lectura are un erou al său preferat, un om mare, căruia ar vrea să-i semene și pe care-l prețuiește în mod deosebit. Un elev ar dori să se facă aviator, să zboare, să cucerească înălțimi albastre. El și-ar putea povesti de-a fir-a-păr viața unui mare aviator. Un altul îi iubește pe inventatorul radioului și caută cu aviditate cărți care să vorbească despre el. O elevă prețuiește un poet mare și ar sta să asculte ore întregi pe acela care i-ar povesti ceva din viața acestui poet. Dar deasupra tuturor acestor preferințe individuale există o dragoste și o stimă comună tuturor copiilor pentru marele Lenin. Pentru ei Lenin este un prieten mai mare, care i-a învățat multe, un sfătuitor și un îndrumător. Ei obișnuiesc să se întrebe deseori: „ce-ar fi spus Lenin despre asta?”

„Cum era Lenin cînd era ca noi?” — au întrebat-o deunăzi copiii pe profesoara de literatură. În această oră de lectură ei au căpătat răspunsul așteptat. Nu a fost numai un răspuns, ci și un prilej de a culege minunatele învățăminte din pilda vieții marelui geniu al omenirii.

Din activitatea școlilor speciale

Creștem oameni utili societății

În zilele de 28-30 martie a.c. a avut loc în București consfătuirea cadrelor de conducere din grădinițele și școlile speciale, organizată de Direcția învățământului general din Departamentul Școlilor.

Cu acest prilej au fost discutate cele mai importante probleme ale învățământului special, de a căror justă rezolvare depinde în bună măsură succesul muncii cu copiii deficienți. Participanții la consfătuire au subliniat în mod deosebit saltul calitativ realizat în anii puțorii populare în organizarea și desfășurarea activității instructiv-educative cu copiii deficienți. În trecut, cele câteva instituții speciale existente la noi în țară aveau un caracter filantropic-speculativ și urmăreau ca sarcină principală izolarea de societate a copiilor deficienți. Astăzi, în rețeaua mai largă și mai completă a instituțiilor speciale se urmărește corectarea și compensarea deficiențelor prin mijloace pedagogice și medicale, recuperarea totală sau parțială prin muncă și pentru muncă a copiilor deficienți și integrarea lor în activitatea socială alături de oamenii valizi.

Din referatul cu privire la desfășurarea muncii instructiv-educative pe primele două trimestre ale anului școlar în curs, prezentat de tov. I. Taflan, directorul Școlii de surdo-muți din Focșani, precum și discuțiile purtate pe marginea sa, a reieșit că procentajul promovărilor din școlile speciale (la sfârșitul trimestrului II) este cuprins între 80% și 98,2%. Având în vedere greutatea întâmpinate în munca cu copiii deficienți, aceasta reprezintă un succes și totodată o îmbunătățire față de situația constatată în anii trecuți.

La consfătuire a fost viu discutat și referatul tov. E. Feder, directorul Școlii ajutoare din București, intitulat „Probleme ale muncii educative în școala noastră”. Acest referat arată printre altele felul în care a fost realizată colaborarea dintre școală și părinții fiecărui copil deficiet în vederea asigurării unității muncii educative. Propaganda pedagogică în rândul părinților se realizează cu succes în cadrul lectoratului pentru părinți, unde aceștia primesc consultații și îndrumări prețioase de la cadrele didactice și medicale, cu o înaltă calificare și cu experiență bogată. Școala ajutoare din București, ca și alte școli speciale din țară, organizează pentru părinți spectacole culturale-artistice date de către elevii, precum și expoziții cu obiectele executate cu aceștia la orele de îndelniciri practice. În acest fel, părinții se conving de posibilitățile reale de dezvoltare a copiilor lor, dându-și seama că prin muncă ei pot fi redați societății ca elemente folositoare. Nu numai părinții copiilor deficienți, dar și mase largi ale populației sunt atrase spre a cunoaște realizările școlilor speciale. Fără îndoială că spectatorii sunt profund emoționați ascultând elevii unei școli de surdo-muți recitând poezii, interpretând mici compoziții dramatice sau executând în ritmul muzicii frumoase

dansuri populare. Acest sentiment este bine cunoscut celor care au avut ocazia să participe la manifestările organizate de echipa culturală a Școlii de surdo-muți din București, sau a Școlii de surdo-mute din Sibiu. Nu mai puțin impresionante sînt spectacolele realizate de către elevele școlii de oarbe din Buzău. Exercițiile complicate de gimnastică la bară, sau de gimnastică ritmică executate de eleve, precum și alte exerciții de precizie și pline de grație au stîrnit ovațiile spectatorilor, deoarece ele dovedeau posibilitățile pe care le are învățămîntul de a atenua prin educație deficiențele elevilor, de a-i așeza în rîndul elevilor obișnuți.

Problema de bază discutată la această consfătuire a constituit-o necesitatea organizării și desfășurării întregului proces instructiv-educativ cu copiii deficienți în direcția pregătirii și introducerii lor în viața socială, prin formarea deprinderilor de comportare și a deprinderilor de muncă independentă. În legătură cu această problemă s-a arătat că, datorită volumului mai mic de cunoștințe teoretice, care se pot preda în școlile speciale pentru deficienți, nu este posibilă studierea multilaterală a tehnicii și însușirea temeinică de către elevii a bazelor producției moderne. De aceea, la școlile speciale nu poate fi vorba despre un învățămînt politehnic în accepțiunea obișnuită a acestei noțiuni. Totuși, felul cum este organizată și se desfășoară munca în școlile speciale urmărește și asigură însușirea unui minim de cunoștințe teoretice, aplicarea lor în activitatea de producție și formarea deprinderilor de muncă.

Planurile de învățămînt pentru diferitele tipuri de școli speciale prevăd la clasele mici cîte 2-3 ore săptămînal pentru îndelniciri practice. În cadrul acestor ore, după cum au arătat participanții la consfătuire, se execută cu copiii lucrări simple: modelaj din plastilină, tăieturi din hirtie, împletituri, precum și unele activități de autodeservire. Formarea deprinderilor de autodeservire precum și a deprinderilor elementare de igienă este umărul de asemenea în timpul întregii activități extrașcolare și a programului de internat, care se desfășoară sub supravegherea educatorului și a îngrijitoarelor.

Începînd cu clasa a IV-a, planurile de învățămînt ale școlilor speciale prevăd cîte 4-8 ore săptămînal pentru lucrări practice de atelier. Activitatea desfășurată cu elevii școlilor speciale în ateliere are ca scop inițierea profesională a acestora, prin formarea deprinderilor de mînuire a uneltelor de bază și de confecționare a unor obiecte simple dar utile în cadrul unor anumite meserii. Atelierele nu dau o calificare absolvenților școlilor speciale, dar îi pregătesc temeinic pentru însușirea ulterioară în bune condițiuni a meseriei în școala profesională, sau pentru executarea unor munci gospodărești în familie.

O frumoasă experiență în orga-

Grația, naturalețea și corectitudinea cu care aceste eleve de la Școala specială de oarbe din Buzău execută exercițiile de gimnastică ritmică sînt rodul muncii stăruitoare și plină de dragoste a pedagogilor

nizarea și desfășurarea activităților practice cu elevii a dobîndit colectivul Școlii de surdo-muți din Craiova. Tovarășul T. Goșa, directorul acestei școli, a prezentat la consfătuire un amplu referat intitulat „Cum se realizează legarea învățămîntului de practică în școala noastră”. El a arătat că primul atelier din școală - atelierul de împlărie - a luat ființă în anul 1953. Cu sprijinul sfatului popular al orașului Craiova, precum și al unor întreprinderi industriale, atelierul a fost bine înzestrat, avînd în prezent 10 teighele, 5 dulapuri de scule, 2 dulapuri mari pentru păstrarea unor materiale, precum și toate uneltele necesare.

În anul 1956 în școală s-a înființat cel de al doilea atelier - atelierul de lăcătușărie - care în prezent este înzestrat, de asemenea, cu unelte necesare, cu bancuri, un polizor electric, o mașină de găurit electrică și 16 menghine. Tot în anul 1956, cînd școala a fost transformată în unitate mixtă, s-a creat pentru fete un mic atelier de lingerie-croitorie, care în prezent lucrează cu 3 mașini de cusut.

Pentru a evita dezvoltarea unilaterală a elevilor numai în direcția impusă de specificul atelierelor, pentru a da posibilități mai largi, mai complete de legare a cunoștințelor de practică, ca și pentru a crea condițiile necesare dezvoltării anumitor înclinații ale elevilor, la Școala de surdo-muți din Craiova, pe lângă ateliere, au mai fost organizate și funcționează în bune condiții următoarele cercuri: cercul tehnic de mecanică și electricitate, cercul de cîsmărie, cercul de spălat-călcat, cercul de țesut-vopsit, cercul de gospodărie-menaj și cercul de pictură.

În cadrul activității la orele de lucrări practice și în cadrul cercurilor, elevii execută obiecte utile pentru uzul personal, al școlii sau pentru vânzare. Astfel, în atelierul de împlărie au fost confecționate

meses și scaune, cuie cu picior pentru haine, uscătoare de rufe, tăvi de servit la masă, tocătoare de bucătărie și multe altele, realizîndu-se astfel și un venit în bani ce se ridică la suma de 12.000 lei. Au fost confecționate de asemenea unelte ca: rindele de împlărie, compase, echer, metri liniari din lemn, războaie de țesut pentru cercul de țesut-vopsit, scinduri de călcat pentru cercul de spălat-călcat etc. Menționăm, că pentru cumpărarea de pe piață a acestor unelte și obiecte ar fi fost necesară suma de circa 3.000 lei. Elevii au executat și lucrări de reparație a mobilierului școlar și din internat, a ușilor și ferestrelor, a gardului școlii, în valoare de circa 10.000 lei. O bună parte a materialului didactic folosit în școală a fost confecționat tot de către elevii în cadrul atelierelor ca: alfabetarea pentru predarea cititului la clasele a I-a și a II-a, trepiede cu boabe de soc pentru suflat, jgheburii pentru suflarea bilelor (ultimele două fiind necesare pentru predarea tehnicii vorbirii la copiii surdo-muți) etc.

Rezultate frumoase în instruirea practică a elevilor au obținut și alte școli speciale din țară, printre care amintim Școala ajutoare din București și Școala ajutoare din Alexandria, care au prezentat la consfătuire diferite obiecte executate cu multă măiestrie de către elevii în atelierul de lingerie-croitorie: șervețele, ștergare, lingerie de corp, rochițe etc.

La consfătuire a fost ascultat cu mult interes cuvîntul tovarășei L. Popescu, directoarea Școlii ajutoare din comuna Fierbinți, regiunea București, care a relatat pe scurt munca desfășurată și rezultatele obținute de elevii pe lotul școlar. Elevii acestei școli împărții pe clase lucrează pe parcelele cu legume și zarzavat din grădina școlii, îngrijesc pomii din livadă, execută lucrări de la semănat și pînă la stringerea recoltei. De a-

semenea, ei au primit în grijă cîteva porci pe care-i posedă școala. Recent, a fost organizată și o crescătorie de iepuri. Experiența Școlii ajutoare din Fierbinți, precum și încercările făcute în decursul anului școlar curent la Școala ajutoare din Brăila, demonstrează utilitatea organizării multilaterale a școlilor ajutoare cu profil agrozootehnic. Pe lângă avantajele materiale ce constau în realizarea cu forțe proprii a unor însemnate cantități de legume și carne pentru bucătăria școlii, munca în aer liber are o influență pozitivă asupra sănătății copiilor înapoiați mintal și în special asupra sistemului lor nervos.

În concluziile formulate la sfîrșitul lucrărilor consfătuirii a fost subliniat în mod deosebit necesitatea organizării pe viitor a schimbului de experiență între școlile speciale din întreaga țară în vederea popularizării și generalizării experienței pozitive. De asemenea, s-a arătat că este necesar ca serviciul de specialitate din Ministerul Învățămîntului și Culturii să asigure permanent materialele de îndrumare necesare instituțiilor speciale, iar secțiile de învățămînt și cultură regionale să acorde mai multă atenție încadrării acestor școli cu cadre didactice bine pregătite și care doresc să lucreze cu copiii deficienți, să dea un sprijin material mai consistent în înzestrarea școlilor speciale cu material didactic și în utilizarea atelierelor școlare.

Prin tematica sa și prin felul cum s-a desfășurat, consfătuirea cadrelor de conducere din grădinițele și școlile speciale și-a atins scopul. Ea a scos în evidență marea importanță socială a muncii desfășurate în școlile speciale în scopul recuperării copiilor deficienți și a formării lor ca elemente utile societății.

GHEORGHE RADU
inspector în M.I.C.

REALIZARI

Elevii Școlii ajutoare din Alexandria au ajuns la rezultate remarcabile în privința activității productive pe care o fac cu pricepere, cu îndeminare și cu plăcere. Echipele de autodeservire dovedesc capacitatea pe care au dobîndit-o elevii în munca gospodărească.

Dar, ceva mai mult. Școala organizează în timpul vacanțelor de vară tabere de muncă în unități agricole socialiste. Elevii sînt găzduiți la gospodăria agricolă de stat din apropierea orașului, unde lucrează o parte din timp la diferite munci. Activitatea în aer liber le întărește sănătatea și le face mare plăcere copiilor.

Școala elementară specială de surdo-muți cu limba de predare romînă din Cluj a inițiat cu cîteva ani în urmă un cerc al vorbitorilor format din 17 copii, cei mai silitori dintre toți, cu care s-a încercat eliminarea gesturilor ca

mijloc de comunicare. Succesele obținute de unii dintre ei au stimulat pe alții să se străduiască să devină vorbitori. Rezultatele foarte bune au îndreptățit permanentizarea preocupărilor pe această linie. Ca urmare, elevii au fost în stare să interpreteze la o serbare sceneta „Sfatul florilor” (ballet combinat cu recitări de versuri) pe întînderea de timp de o jumătate de oră.

În școală, o elevă din clasa a VII-a devenise o povestitoare în toată legea, iubită de toți ceilalți elevi.

Pedagogii de la Școala ajutoare din București folosesc activitățile practice ca mijloc de corectare a deficiențelor fizice ale copiilor, în special a dereglărilor motorii.

Multe eleve care la început aveau mișcări imprecise, stîngace, nu observau de exemplul urechea acului, sau și

scăpau din mîna, mai tirziu au reușit să confecționeze diferite obiecte, coșulețe sau abajururi din carton, fețe de masă brodate etc.

Băieții au deprins meșteșugul legătoriei de cărți, mînuind cu pricepere și îndeminare acul de cusut cotoarele, pensula de clei și chiar și mașini-unelte - cușitul de țîat, pașser.

În cadrul lucrului manual, copiii pregătesc obiecte pentru expoziția internațională UNESCO privind oligofrenopedagogia, expoziție la care participă și țara noastră.

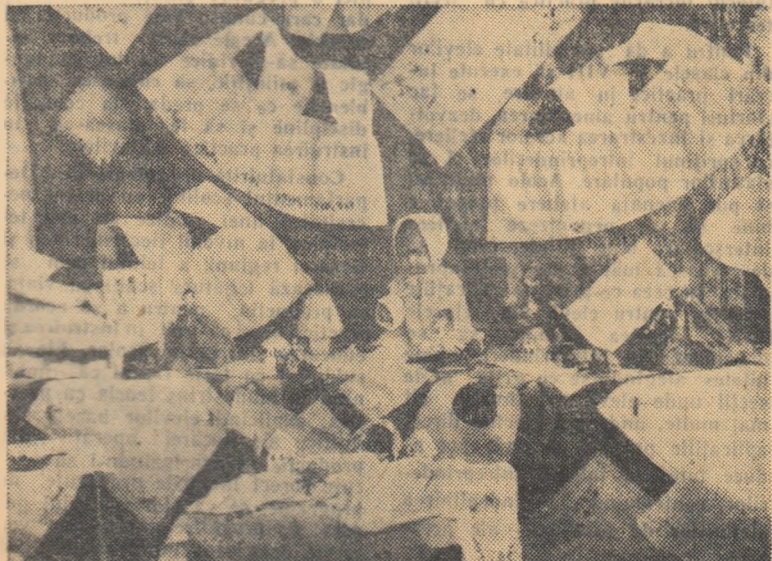
Munca practică s-a dovedit a avea o influență pozitivă asupra elevilor. Prin muncă, mișcările au devenit mai precise, elevii au căpătat încredere în forțele proprii.

Școala profesională specială nr. 3 din Cluj dă elevilor pe lângă cunoștințe generale și cunoștințe legate de una

din meseriile pe care o permite infirmitatea: împlărie, mobile și binate, tapiserie, vopsitorie, rotărie, fierărie, croitorie. Elevii absolvă cursuri de 5, de 4 sau de 3 ani și pe baza unui examen, primesc un certificat de calificare, obțin repartizare în producție cu salariu tarifar asemănător oricărui muncitor.

Bine pregătiți, disciplinați, serioși la locul de muncă, absolvenții de aici sînt căutați de întreprinderile productive. Una dintre fostele eleve ale acestei școli a ajuns cea mai bună lustrătoare de mobilă la o cooperativă din oraș. un altul, stringar în fier la fabrica „Înfrățirea” din Oradea, este fruntaș în muncă depășindu-și mereu norma.

Foarte iubit în rîndul elevilor este sportul. Elevii au format echipe de fotbal, joacă tenis de masă, jacă atletism etc. La multe probe sportive au primit diplome pe re-

Aspect de la expoziția cu obiecte confecționate de elevele Școlii ajutoare din Alexandria.

Serile literare

O formă de activitate deosebit de atractivă și interesantă în cercurile literare o constituie așa numitele seri literare. Dar felul cum se desfășoară în unele școli acest gen de activitate arată că nu toți profesorii sînt suficienți de bine orientați asupra modului cum trebuie să fie organizate seriile literare. Din această cauză au unelori un caracter formal, fiind lipsite de un conținut cu adevărat instructiv-educativ.

Desigur că o primă grijă în organizarea unei astfel de manifestări trebuie acordată conținutului ei tematic. Se impune să se aleagă pentru seriile literare acele teme care răspund cel mai bine cerințelor procesului instructiv-educativ, care pot să aducă o contribuție substanțială la lărgirea orizontului cultural al elevilor, pe linia programei de învățămînt, la educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Reușita unei serii literare depinde și de felul cum au fost

selecționate materialele care urmează să fie folosite cu acest prilej. Lecturile, recităriile, dramatizările, piesele muzicale înscrise în programul unei serii literare trebuie să constituie un tot unitar care să ilustreze cât mai firesc tema propusă.

O atenție deosebită cere însă și cadrul în care urmează să se desfășoare această formă de activitate. Tablourile, fotomontajele, albumele, cărțile expuse, trebuie să fie în așa fel alese și aranjate, încît să se afle în deplină armonie cu programul seriei literare.

Iată, de exemplu, cum vom putea realiza o seară literară cu tema „Țara mea”.

Este de preferat să se înceapă cu un scurt cuvînt introductiv. Programul va putea continua apoi cu recitarea sau lectura expresivă a poeziilor „Jubește țara ta” și „Partidul” de M. Beniuc. Un fragment din Rapsodia a II-a de George Enescu ar contribui la crearea unei atmosfere adecvate temei. Se pot face apoi lecturi

din opere care oglindesc frumusețile patriei noastre (de exemplu, „România pitorească” de Al. Vlașu; „Nada florilor” de M. Sadoveanu, „Cartea Oltului” de Geo Bogza ș.a.).

Pentru ilustrarea diferitelor aspecte ale construirii socialismului în patria noastră se vor recita fragmente din poemul „Despre pămînt” de M. Banuș. Este indicat, de asemenea, să se interpreteze un act al unei piese din dramaturgia romînă contemporană (de exemplu: „Oamenj de azi” de L. Demetrius sau „Cetea de foc” de M. Davidoglu). Ca un omagiu adus eroilor comuniști, care au luptat pentru construirea unei vieți noi în patria noastră se pot recita fragmente din poemul „Slavă eroilor Doitanei” de M. Banuș.

Operele muzicale prevăzute în program vor fi alese ținîndu-se seama de tema searelui literare (de exemplu: „Mărire fie, patria mea” de M. Jora; sau „Patria mea” de Doru Popovici; sau „Steagul Partidului” de Matei Socor; „Balada” de Ciprian Porumbescu; doine din diferite regiuni etc.). Desigur, creațiile muzicale vor fi fixate în program avîndu-se în vedere locul în care acestea se încadrează, precum și posibilitățile școlii.

Pentru a avea cadrul potrivit acestei serii literare, pe diferitele etajere vor fi expuse materiale care vin să întregesc impresia produsă de programul prezentat. În acest scop, pot fi expuse opere din domeniul artelor plastice. Puteam adăuga la aceste exponate albumul „Imagini din lupta poporului” (E.S.P.L.A. 1951) și un fotomontaj cu unele din cele mai importante realizări din țara noastră, în anii puterii populare. Acolo unde este posibil, se va aranja și o vitrină cu diferite obiecte, care să reflecte gustul și simțul artistic al poporului nostru, mici cerpele, marama din diferite regiuni, obiecte de ceramică.

Pregătita din timp și cu atenția cuvenită pentru fiecare amănunt, o astfel de seară literară va adînci sentimentul de dragoste al elevilor față de patria și poporul nostru.

ELENA ILIESCU
lector la I.P.C.D. București

La librărie.

Breocupările unor comisii metodice

În întreprinderi există activități științifice ale cabinetelor tehnice, care se îngrijesc de promovarea noului și adîncirea științifică a cercetărilor menite să îmbunătățească producția. Acestea le corespund în școli comisii metodice ale cadrelor didactice grupate pe specialități.

În aceste rânduri ne propunem să înfățișăm cîteva din preocupările de seamă ale celor opt comisii ale cabinetului metodic de la Școala medie nr. 2 din Orașul Stalin, spre a generaliza experiența lor pozitivă.

Comisia diriginților, formată din 19 membri, lucrează după un plan de muncă în care figurează referate legate de educația patriotică a elevilor, rolul educativ al excursiilor și căile de înfrățire a elevilor de diferite naționalități care învață în această școală. Mai ales ultima problemă e ridicată de însăși viața școlii și credem că urmărirea ei atentă de către toți diriginții va duce la rezultate ce vor putea fi împărtășite și altor școli din țară. Diriginții sînt antrenati într-un larg schimb de experiență, prin organizarea lucrării a orelor deschise de diriginție și prin participarea la orele de clasă ale colegilor lor. Diriginții au asistat, nu de mult, la o oră de diriginție de analiză

a muncii, foarte reușită, care a avut loc la clasa a IX-a „A”. Această ședință s-a desfășurat în parte și în prezența elevilor și apoi numai a părinților și a profesorilor clasei.

Membrii comisiei de matematică și fizică au dezbătut învățămîntele consfătuirii profesorilor de matematică ce a avut loc la București și recenzează noutățile apărute în literatura de specialitate. Această comisie și-a propus ca, în colaborare cu profesorii de desen și cei de lucrări practice, să confecționeze cu mijloace proprii material didactic pentru predarea matematicii și fizicii. Comisia urmărește, de asemenea, felul cum sînt predate de către profesorii tineri noțiunile matematice de bază.

Comisia de științe naturale de chimie și de geografie și-a propus să studieze posibilitățile de realizare în cadrul lecțiilor a unei legături mai strînse între cunoștințele aparținînd acestor discipline, iar comisia pentru legarea învățămîntului de practică studiază problemele practicii elevilor în ateliere și producție.

În sarcina comisiei de limba germană stă desfășurarea concursului „Iubiți cartea” și inițierea unui concurs

pe regiune în vederea stimulării elevilor pentru alcătuirea unor compuneri libere în limba maternă.

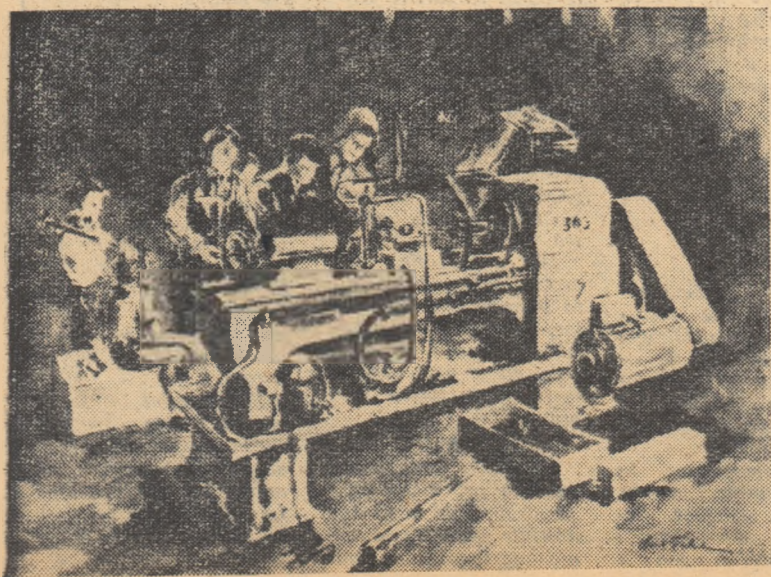
Comisia de limba romînă sprijină pregătirea elevilor pentru participarea la cercul literar „Înfrățirea” realizat împreună cu elevii romîni de la Școala medie nr. 5 „Unirea” și cu cei maghiari de la Școala medie nr. 4. Unii dintre elevii școlii au prezentat la acest cerc chiar creații poetice originale.

Comisia de științe sociale discută teme legate de realizarea educației patriotice, internaționaliste și ateiste a elevilor prin predarea istoriei, a economiei politice și a socialismului științific. O preocupare principală a acestei comisii este și aceea de a sprijini desfășurarea învățămîntului politic din școală, prin indicarea unei bibliografii accesibile elevilor.

Cercetînd evidența muncii comisiilor metodice de la Școala medie nr. 2 din Orașul Stalin, ne putem da seama că activitatea lor este pe drum bun și credem că rezultatele ei nu vor întîrzi să se reflecte în calitatea predării lecțiilor.

SILVESTRU PATIȚA
inspector la Secția de învățămînt și cultură a regiunii Stalin

Din creațiile pedagogilor

MARIA PALADE (București): Lecție practică la strung (acuarul).

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Cercul metodic al Școlii de 7 ani din comuna Călărăși, raionul Giurgiu, preocupîndu-se de pregătirea lucrărilor agricole de primăvară ale elevilor, a înscris în planul său o lecție practică privind confecționarea ghivecelor nutritive.

Lecția a fost precedată de o expunere în care s-au lămurit avantajele ghivecelor nutritive, s-a vorbit despre forma acestora, despre compoziția lor, despre tehnica confecționării ghivecelor.

A urmat apoi demonstrația practică, în cadrul căreia s-au confecționat ghivece nutritive.

În discuțiile purtate pe marginea lecției practice cadrele didactice s-au oprit asupra metodelor pe care le vor folosi în munca lor cu elevii pentru a-i învăța să confecționeze și să folosească ghivece nutritive.

În vacanța de primăvară Școala medie nr. 26 „Al. I. Cuza” din București a organizat o frumoasă excursie prin țară cu scopul de a face cunoscute elevilor cîteva din marile construcții ale regimului nostru.

Cu acest prilej elevii au vizitat Combinatul de cauciuc sintetic și Combinatul chimic de la Onești, termocentrala de la Borzești, fabricile de rețea și rolan și combinatul de îngrășăminte azotoase de la Roznov și Săvinești precum și uriașa hidrocentrală „V. I. Lenin” de la Bicaz.

Prețutîndeni profesorii care i-au însoțit le-au dat elevilor explicații cu privire la însemnătatea pe care o au aceste construcții pentru economia noastră națională.

Practica să fie practică

(Urmare din pag. 1)

elevilor în spiritul dragostei pentru muncă, de aceea ele trebuie lichidate.

În primul rînd este necesar să se lichideze tendința de a transforma lucrările practice în lecții teoretice, asigurîndu-se o proporție justă și o strînsă legătură între instruirea tehnologică și activitatea practică a elevilor, să se ridice nivelul cunoștințelor teoretice, care uneori sînt slabe și nedocumentate. De asemenea, trebuie să se puie capăt tendințelor practice și caracterului meșteșugăresc al unor lucrări practice, asigurîndu-se o participare efectivă a elevilor la activitatea practică, însoțind lecțiile de explicații și demonstrații pentru ca elevii să-și însușească în mod corect fiecare operație, să înțeleagă bazele științifice ale lucrărilor ce le execută și să facă apel în timpul lucrărilor la cunoștințele teoretice de fizică, matematică, chimie, desen.

La constăturile menționate s-a subliniat că o deosebită importanță pentru pregătirea temeinică a elevilor o prezintă respectarea prevederilor programelor de învățămînt și a numărului de ore repartizate fiecărei teme, ca și colaborarea strînsă dintre profesorii de cunoștințe industriale și lucrări practice și de studii mașinilor cu aplicații practice și cei de fizică, matematică, desen. Pentru aceasta este necesar să se organizeze în toate școlile sau să se îmbunătățească activitatea comisiilor pentru problemele legării școlii de viață, din care să facă parte directorii școlilor, profesori de fizică, matematică, desen, ca și cei de cunoștințe industriale și lucrări practice sau studii mașinilor cu aplicații practice, să se dezbătă în aceste comisii problemele legării teoriei cu practica și să se organizeze asistențe ale profesorilor de la dis-

ciplinelor teoretice la orele de lucrări practice, iar ale profesorilor-maștri la orele de fizică, matematică, desen etc. Printr-o colaborare strînsă cu ceilalți profesori, profesorii-maștri vor putea ține seamă în orele de lucrări practice de cunoștințele transmise elevilor la disciplinele teoretice, vor putea îmbina mai strîns teoria cu practica.

Nu mai puțin importantă este dezvoltarea bazei materiale școlilor, a atelierelor necesare desfășurării lucrărilor practice, problemă care de asemenea a fost analizată în consfătuiri. Cu toate progresele evidente realizate în această privință, mai sînt încă școli care nu dispun de ateliere sau care au ateliere insuficient înzestrate și care, din această cauză, au mers pe linia greșită de a organiza practica elevilor din clasele V-VII direct în întreprinderi, sau de a înlocui lucrările practice cu lecții teoretice.

Pentru a da posibilitate elevilor din clasele V-VIII să execute lucrări practice în ateliere, se fac eforturi pentru amenajarea, dezvoltarea și înzestrarea acestor ateliere, cu sprijinul întreprinderilor și al sfaturilor populare. Acolo unde nu se pot amenaja ateliere proprii e bine să se organizeze ateliere interscolare bine utilitate, care să deservescă mai multe școli apropiate. În ceea ce privește aplicațiile practice pentru elevii din clasele IX-XI, acestea trebuie să se organizeze în întreprinderi, bine înțeles alegîndu-se cu grijă acele secții unde elevii pot învăța cit mai multe, unde pot efectua direct aplicațiile practice și unde pot aduce totodată foloase întreprinderilor, contribuind la îndeplinirea planurilor de producție ale acestora.

Cu prilejul consfătuirilor au mai reieșit și alte lipsuri ce se mani-

festă în unele școli și care influențează în mod negativ pregătirea elevilor pentru viață, pentru înnoșterea bazelor producției. Astfel, sînt profesori-maștri care nu cunosc suficient prevederile programelor și instrucțiunile de organizare a lucrărilor practice pe grupe, care săvîrșesc unele greșeli de ordin pedagogic sau științific.

Aceasta se datorește în bună măsură și faptului că unii directori de școli nu cunosc și nu controlează îndeaproape felul cum se desfășoară lucrările practice, că lipsește o îndrumare permanentă și multilaterală a profesorilor-maștri din partea unor conducători de școli, comisii metodice și secții raionale de învățămînt și cultură. În numeroase școli au fost încadrate pentru predarea cunoștințelor industriale și lucrărilor practice, cadre noi, maștri din producție, care n-au nici experiența pedagogică și nici o pregătire științifică ridicată, dar care cunosc bine producția și meseria. Aceste cadre trebuie ajutate să-și ridice nivelul pedagogic și științific, să cunoască problemele ce se predau la celelalte discipline și să le folosească în instruirea practică a elevilor.

Consfătuirile organizate de Departamentul școlilor au arătat necesitatea unei analize cit mai temeinice, la nivelul fiecărui raion și fiecărei regiuni, a felului cum se realizează legătura școlii cu viața, cu producția, pentru a se acorda practicii locul cuvenit în instruirea și educarea tineretului școlar. Ele au subliniat cu tărie faptul că îmbinînd în mod strîns teoria cu practica, explicînd elevilor bazele științifice ale fiecărei operații din producție și deprinzîndu-i să execute corect lucrările prevăzute de programe, se va ridica nivelul general de pregătire a elevilor, vor crește dragostea lor de muncă și capacitatea de a desfășura o activitate utilă patriei, societății.

In timp scurt o experiență bogată

Transformarea socialistă a satelor noastre presupune dezvoltarea și folosirea intensă a mijloacelor mecanizate în munca agricolă, pregătirea cadrelor de specialiști, precum și generalizarea cunoștințelor agrotehnice înaintate în masele de țărani muncitori.

Pe linia acestor cerințe, s-a introdus în școlile sătești de cultură generală obiectul cunoștințe agricole.

Pentru sprijinirea muncii profesorilor și elevilor, Ministerul Învățământului și Culturii a elaborat programe și manuale de cunoștințe agricole, îndrumătoare de lucrări practice pentru profesori și îndrumări metodice pentru predarea lecțiilor teoretice și practice.

Au trecut aproape doi ani de la introducerea predării cunoștințelor agricole. În acest timp, cadrele didactice au căpătat o experiență prețioasă, care se manifestă prin rezultate din ce în ce mai bune în pregătirea elevilor, în organizarea tot mai științifică a loturilor școlare și în lărgirea orizontului de preocupări și de activități în acest domeniu.

În scopul cunoașterii și generalizării experienței acumulate, secția de învățământ și cultură a sfatului popular al regiunii București a organizat, în primele zile ale vacanței de primăvară, o consfătuire cu profesorii care predau cunoștințele agricole la școlile din această regiune.

Profesorii de la 11 școli din regiune (Budești, Tecuci, Rădulești, Radovanu, Urziceni, Olteni, Potlogi, Gogoșari, Călărași, Slobozia și Roșiori de Vede) au prezentat colegilor lor date privind activitatea și realizările obținute în școlile lor, subliniind diversitatea posibilităților pe care le oferă condițiile locale pentru pregătirea agricolă teoretică și practică a elevilor din fiecare școală.

Prezentăm câteva din realizările la care s-au referit participanții la această consfătuire.

PROGRESE ÎN AMENAJAREA TERENULUI AGRICOL ȘCOLAR.

Amenajarea și organizarea terenului agricol școlar, spre a-și putea îndeplini rolul său didactic și științific, a constituit o preocupare importantă a profesorilor de cunoștințe agricole din regiune. Multe școli nu aveau un asemenea teren în perioada când s-au introdus cunoștințele agricole în școli, ori aveau câte un lot necorespunzător. Prima grijă a fost, deci, aceea de a amenaja terenurile pentru scopul menționat, ceea ce a dat elevilor posibilitatea de a cunoaște, de a efectua lucrări interesante în această privință. Astfel, terenul agricol al școlii din Urziceni a fost la început un teren inundaibil, plin de gropi, cu multe porțiuni degradate, neproductive. Prin muncă stăruitoare, terenul a fost nivelat, desfundat, îngrășat. În același fel și-a amenajat terenul agricol cu sprijinul sfatului popular și școala din Slobozia.

Unele condiții locale au permis înființarea unor mici ramuri anexe pe lângă lotul școlar. Școala din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, de exemplu, a înființat o mică crescătorie de găște, deoarece în apropierea lotului se află o apă curgătoare.

Intrucât lotul școlar trebuie să fie o ilustrare vie a lecțiilor teoretice și o continuare a lor în condiții reale, parcelarea lui are o deosebită importanță didactică și organizatorică, după cum a remarcat și profesoara E. Burlacu de la Școala de 7 ani din Urziceni: „...de felul cum se face predarea depinde în cea mai mare măsură modul cum organizăm munca, cum o împărțim pe clase și grupe etc.” În acest scop, terenul școlii din Urziceni, în suprafață de 9000 m.p., a fost împărțit în trei: prima parte, necesară pentru predarea materiei de clasa a VI-a, cuprinde parcele cul-

tivate cu diferite plante agricole și pentru experimentări demonstrative (culturi comparative de floarea soarelui și porumb, cu îngrășăminte etc.); părțile a doua și a treia, necesare predării materiei la clasa a VII-a, sunt rezervate viticulturii și pomiculturii.

Aceeași preocupare se manifestă și la școala din comuna Olteni, unde terenul este împărțit în următoarele sectoare: sectorul floricol, lotul experimental cu culturi agricole de câmp, sectorul legumicol și sectorul pomicol, care cuprinde școala de puieți și pepiniera. Pentru anul viitor s-a planificat înființarea sectorului viticol. Este important faptul că răsădirile de legume au fost produse în răsădnițele amenajate și cultivate numai cu elevii.

Spre a lărgi cercul cunoștințelor de botanică și fitotehnie la elevi și chiar la sătenii din comună, școlile din Urziceni și Potlogi mai cultivă pe loturile școlare și plante medicinale sau alte plante puțin cunoscute în localitățile respective, cum ar fi: anason, soia, ricin, năut, in de fuior etc. Școala din comuna Radovanu a cultivat experimental o serie de plante medicinale, reușind astfel să stabilească pe acelea care găsesc condiții mai bune de producție pe teritoriul comunei. Prin intermediul Plafarului s-a putut extinde cultura acestor plante (coriandru, muștar, levănțică etc.) în zona comunei Radovanu.

Tot din categoria lucrărilor de amenajare și de valorificare a lotului școlar fac parte și lucrările de irigație pe aceste terenuri. În acest sens au obținut frumoase realizări școlile din Radovanu (care a adus apa prin conducte forțate) sau din Gogoșari (care folosește pentru irigație apa din pinza freatică, pe care

o aduce pe teren prin canale deschise).

Trebuie să menționăm faptul că unele loturi școlare se găsesc în apropierea sau chiar în cuprinsul teritoriilor agricole ce fac parte din marile sisteme de irigații preconizate. Lotul școlii din Călărași, care se găsește într-o asemenea situație, se amenajează pentru a fi irigație, prin munca voluntară a pionierilor clasei a VII-a și a utemiștilor din comună.

BAZA MATERIALĂ PENTRU CULTIVAREA TERENULUI.

Importanță pentru desfășurarea lucrărilor practice este asigurarea bazei materiale reprezentată prin unelte, utilaje etc.

Unele școli s-au organizat ca o mică gospodărie agricolă, care posedă mijloacele de producție proprii pentru exploatarea lotului. Așa, de pildă, școala din comuna Rădulești, care are un lot de 2 ha., posedă cai, plug, grăpă, diverse unelte, electromotor și pompă pentru irigație etc.

De înzestrarea terenului agricol școlar cu unelte necesare executării lucrărilor practice cu elevii s-au preocupat și cadrele didactice de la școlile din Urziceni, Budești, Olteni, Roșiori de Vede și altele.

Prin cultivarea sistematică a lotului școlar s-au obținut producții care au fost valorificate, aducând în felul acesta importante venituri folosite pentru procurarea de noi unelte, pentru înzestrarea școlilor, pentru aprovizionarea internatelor etc.

Datorită aplicării regulilor agrotehnice în cultura plantelor, pe terenurile școlare se obțin în general producții mai ridicate, școala îndeplind din acest punct de vedere și un important rol propagandistic prin popularizarea metodelor înaintate în agricultură. Asemenea rezultate au obținut școlile din Radovanu (2600 kg. porumb boabe la hectar), Rădulești (3800 kg. porumb boabe la ha., peste 20.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.), Budești (44.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.) și multe alte școli.

DEMONSTRAȚII ȘI CERCEȚĂRI.

Cea mai mare parte din profesorii care predau cunoștințele agricole execută pe aceste terenuri o gamă întreagă de aplicații, experimentări, demonstrații etc.

La multe școli se efectuează experimentări demonstrative prin care se arată elevilor efectele aplicării îngrășămintelor la culturile de porumb, legume, sfeclă de zahăr etc., metodele pentru obținerea unor producții ridicate (respectarea epocii optime de semănat, semănatul cu mașina, irorigizarea, polenizarea artificială și altele).

Concomitent cu lărgirea cercului de cunoștințe, elevii capătă deprinderi de a munci independent, de

a face observații sistematice și a le nota

Prin organizarea grupelor de elevi și prin participarea lor ordonată la lucrările de pe lot, s-a creat printre elevi un sănătos spirit de disciplină, a crescut spiritul de răspundere al fiecăruia față de rezultatele propriei sale munci.

La multe școli activitatea pe lot s-a desfășurat și în timpul vacanței de vară, deoarece în această perioadă de timp plantele continuă să vegeteze și, deci, au nevoie de îngrijire pe de altă parte, elevii trebuie să vadă la sosirea din vacanță, roadele muncii lor, rezultatele experiențelor sau demonstrațiilor etc. La școala din Potlogi, raionul Titu, continuitatea lucrărilor pe lot în timpul verii se asigură cu sprijinul unității de pionieri, iar la școala din Budești cu ajutorul elevilor din tabăra de curte. Unele cadre didactice de la școlile sătești se preocupă cu interes și de efectuarea unor cercetări științifice din domeniul agriculturii, horticulturii, și botanicii. Temele luate în studiu sînt foarte variate: hibridări simple și duble la porumb prin consangvinizare, culturi comparative cu diferite soiuri de porumb, cu seminte irorigizate și neirorigizate etc. În afară de acestea, se mai fac studii și observații fenologice la legume supuse la diferite tratamente (dirijarea regimului de bioxid de carbon, a regimului de hrană etc.). Multe din experimentările menționate mai sus se fac la școala din comuna Tecuci, raionul Roșiori de Vede, sub îndrumarea directă a institutului de specialitate — I.C.A.R., ceea ce aduce după sine și autenticitatea științifică a lucrărilor respective.

Unele școli execută experimentări mai simple, cu un accentuat scop didactic demonstrativ. Rezultatele lor servesc pentru tragerea unor concluzii practice deosebit de valoroase. Astfel, la școala din comuna Budești s-a experimentat, în culturi comparative, epoca de însemănțare a porumbului, constatându-se că, pentru condițiile anului când s-a experimentat, epoca optimă este cuprinsă între 4—14 aprilie.

Toate aceste experiențe și demonstrații dezvoltă la elevii spiritul de investigație și de curiozitate științifică. Dovedindu-le că recomandările și regulile agrotehnice sînt rezultatul unor cercetări executate în condiții reale.

POPULARIZAREA REZULTATELOR MUNCII.

Rolul terenului agricol școlar fiind mai larg decît acela pur didactic, rezultatele obținute pe acest teren trebuie popularizate în masele de oameni ai muncii din agricultură, din satul respectiv.

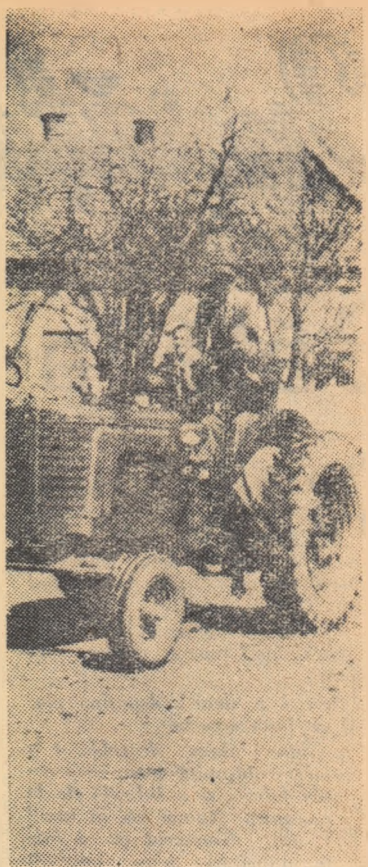
Din acest punct de vedere s-au obținut unele rezultate îmbucurătoare. Astfel, la școala din Rădulești s-a cultivat demonstrativ pe terenul agricol porumb hibrid irigație. Rezultatele bune obținute și agrotehnica aplicată au fost popularizate și discutate cu țărani din sat. De asemenea, datorită acestei acțiuni s-a extins în sat cultura legumelor, școala furnizînd chiar sămînță de legume din semîncerii proprii, iar în comuna Budești s-a extins cultura sfeclii de zahăr.

Alte școli, ca cele din comuna Potlogi-Titu, din Gogoșari, din Călărași, folosesc forme variate de propagandă agricolă, prin panouri, conferințe la cîmîinul cultural etc. Ca urmare a muncii de popularizare, țărani muncitori din Gogoșari au confecționat peste 50 de răsădnițe după modelul răsădniței școlii. O metodă eficientă folosită de școala din Gogoșari, tot în acest scop, este organizarea vizitelor la lotul școlar cu părinții elevilor.

UN PAS MAI DEPARTE.

Regiunea București este cooperativizată în proporție de 95,1% din suprafața arabilă și aproape 94% din numărul familiilor.

Sînt create, deci, condițiile ca școala să pătrundă mai activ cu elevii în gospodăria colectivă, să se integreze în preocupările și muncile colectivității, să formeze colectivități bine pregătite pentru activitatea agricolă de mai tîrziu. În această privință, o acțiune importantă a început școala din Budești, acțiune care merită să fie generalizată la toate școlile în funcție de condițiile specifice din fiecare localitate. Comuna Budești este colectivizată complet. Există, astfel, posibilitatea ca o bună parte dintre lucrările practice cu elevii să se efectueze în cadrul gospodăriei agricole colective. În acest scop școala a luat legătură cu conducerea și cu tehnicianul gospodăriei și au întocmit planul de cultură al terenului agricol, elaborînd împreună și normele de organizare a muncii cu elevii. În afară de aceasta s-au stabilit lucrările ce le vor efectua e-

Elevii Școlii medii mixte nr. 1 din Carei învață să conducă tractorul.

levii în gospodărie. Pentru munca depusă, elevii vor fi remunerați de gospodăria agricolă colectivă după zilele-muncă efectuate, iar din veniturile ce se vor realiza, se vor procura unelte, obiecte de inventar pentru colțul viu, se vor organiza excursii etc.

CONSFĂTUIRI ȘI SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ.

Consfăturile raionale, interraionale și regionale s-au dovedit a fi de un mare ajutor pentru popularizarea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice care predau cunoștințele agricole. Cu acest prilej se susțin referate asupra problemelor tehnico-științifice și metodice de predare a cunoștințelor agricole, se țin lecții practice deschise pe lotul școlar și se fac vizite la alte școli pentru schimb de experiență. Astfel, la consfătuirea organizată cu profesorii de cunoștințe agricole din raionul Călărași, s-au purtat discuții interesante în legătură cu programul de extindere a livezilor de pomi, prin înființarea de pepinere.

Cadrele didactice de la școala din Radovanu participă cu interes la cercurile pedagogice în cadrul cărora se țin referate cu caracter agrotehnic despre cultura plantelor, se citesc materiale de specialitate, se țin lecții practice pe teren, se organizează diferite experimentări etc.

Alte forme ale schimbului de experiență pot fi considerate și vizitele pe care cadrele didactice le fac la gospodăriile agricole de stat sau colective, unde acestea se pot documenta asupra principalelor probleme tehnice în legătură cu dezvoltarea agriculturii locale. Unele școli, ca de exemplu, școlile din Budești și Radovanu, organizează și cu elevii asemenea vizite, urmînd teme mai precise în legătură cu unele cunoștințe din programa școlară — construirea și amenajarea răsădnițelor, însilozarea porumbului etc.

Discuțiile purtate în consfătuiri au arătat dorința profesorilor de a-și îmbogăți tot mai mult cunoștințele, experiența, de a-și desăvîrși continuu pregătirea teoretică și metodică. Ei au arătat că pe lângă consfătuiri, vizite, schimburi de experiență, schimburi de seminte, este necesar să se preocupe și de studierea lucrărilor de specialitate.

Întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R. a făcut să crească și mai mult interesul cadrelor didactice pentru ridicarea la un nivel superior a pregătirii agricole a elevilor. Colectivul școlii de 7 ani din comuna Budești a adresat, în cînslea acestui eveniment, un îndemn către toate școlile din regiunea București, de a avea loturi bine amenajate și întreținute, de a cultiva plantele prevăzute în programa școlară și a organiza colecții de plante sub forma unor grădini botanice, de a obține producții ridicate la plantele cultivate, de a duce munca de convingere a țărănilor muncitori pentru aplicarea unei agrotehnici înaintate și de a sprijini unitățile agricole socialiste la întreținerea și recoltarea culturilor, precum și la îngrijirea animalelor. De asemenea, a îndemnat toate școlile din regiune să antreneze mai mulți școlari la concursul „micilor naturaliști” și să organizeze cercuri tehnice de tractoriști, combaineri etc.

Lot demonstrativ cu meri, unde lucrările se desfășoară sub îndrumarea Stațiunii experimentale pomicele din Voinești.

Invățămînt profesional și tehnic

Bătălia pentru calitate

Brigada a IV-a, cum stați cu lucrul la universale? — Nici o grijă, vor fi gata cu trei zile înainte de termen. Așa că dați bătaie la turnătorie ca să execute mai rapid batiurile.

— Vin acum de acolo. Au creat un avans de repere pentru 12 strunguri.

— Atunci e sigur: depășim planul și pe luna aceasta.

Veți spune: nimic deosebit, e o convorbire obișnuită între dispecerul unei fabrici și o brigadă de la secția mecanică. Numai că, în cazul de față, atât dispecerul cât și brigada de muncitori n-au împlinit încă 17 ani, iar fabrica o constituie de fapt atelierele de producție ale unei școli de meserii. În școala-uzină „Vasile Roaită” din Arad se produc în serie zeci de strunguri de tipul cel mai modern. Elevii școlii se află acum la cel de al 5-lea model de strung pe care-l dau producției și au o vechime de aproape nouă ani de cînd s-au încadrat în frontul muncitorilor din industria constructoare de mașini.

Inceputul a fost anevoios. Școala și-a început producția de strunguri în niște ateliere mici, cu pereți de lemn, care aparținuseră în trecut unui exploatare. Pentru utilizarea atelierelor și organizarea științifică a procesului de producție în serie a strungurilor, comunistii din școală și alături de ei elevii ucenici și-au luat angajamentul ca în decurs de un an să construiască, cu fondurile realizate din beneficiile producției proprii, prima hală pentru uzină, în suprafață de 1.000 m.p. În toamna aceluiași an, construcția a fost terminată datorită contribuției întregului colectiv de cadre didactice, muncitori și elevi ai școlii.

O dată create condiții bune de lucru a crescut și productivitatea muncii. Veniturile atelierelor s-au mărit, astfel că în anii următori s-au putut construi, tot din fondurile realizate din beneficiile producției, o turnătorie modernă în suprafață de 400 m.p. și trei hale de instructaj și de producție cu o suprafață totală de 540 de m.p.

Paralel cu mărirea spațiului de lucru colectiv școlii a pornit o adevărată întrecere pe linia perfecționării procesului tehnologic și a îmbunătățirii calității strungurilor produse. Se cereau utilaje tot mai perfecționate, mai moderne. În lecțiile de tehnologia meseriei, de tehnologia materialelor și organelor de mașini, paralel cu studierea utilajului de lucru, inginerii-profesori discutau cu elevii posibilitățile de îmbunătățire a acestui utilaj, de adaptare a lui pentru efectuarea unui număr mai larg și mai complex de operații. În ateliere, maștrii, muncitorii-instructori, elevii făceau neconținut propuneri de inovații, schițau dispozitive originale care, discutate cu inginerii mecanici ai școlii, erau îmbunătățite, definite și apoi aplicate în practică. Întregul colectiv al școlii devenise un colectiv de inovatori.

Valorificînd la maximum resursele locale, colectivul Școlii de meserii „Vasile Roaită” din Arad a adaptat o serie de utilaje necesităților producției de strunguri. Astfel, prin adaptarea unui ax filetat răscolat la masa unei mașini de robotat și acționat printr-o cutie de viteze și prin montarea la acest ax a unui disc abraziv s-a obținut o mașină pentru rectificarea ghidajelor batiului de strung, mașină ce lucrează cu precizie de 0,02 mm. Cu ajutorul unui cap divisor și a unui ansamblu de roți dințate aplicate la o mașină universală de frezat s-a realizat o mașină specială pentru frezat roți dințate cu ajutorul frezelor mele. Roțile dințate executate de această mașină corespund într-un totul exigențelor standardelor de stat.

Făcînd un pas înainte pe linia producției complexe, colectivul școlii-uzină a trecut la construcția electroinnoatoarelor necesare echipării strungurilor, proiectînd și executînd în întregime cu elevii o mașină pentru izolat conductorii electrici folosiți la lobi-

nare. De asemenea, pentru executarea statoarelor și rotoarelor pentru electromotoare s-a executat, cu posibilități locale, o presă hidraulică cu o forță de 25.000 de kg. Aceste instalații au permis colectivului școlii să treacă la executarea în serie a polizoarelor electrice și a electropompelor pentru răcire, lărgînd astfel sortimentul produselor complexe realizate. Majoritatea aplicațiilor practice la lecțiile de specialitate, precum și la lecțiile de matematică și fizică se referau la producția și condițiile de lucru din ateliere. Se calculau dimensiunile și rezistența roților dințate, materialul necesar pentru fabricarea acestora, se puneau la punct noi metode de înaltă productivitate pentru turnarea diferitelor piese și pentru reducerea consumului de metal la turnare. În atelierele de producție, în care-și face practica elevii din anii II și III au posibilitatea să execute o gamă variată de operații complexe, lucrări de înaltă tehnicitate și să participe direct la organizarea producției pe baza fluxului tehnologic. În asemenea condiții nu este de mirare că acești elevi capătă un larg orizont tehnic, o deosebită pricepere de lucru, izbutînd să realizeze încă de la sfîrșitul anului II de studii norma unui muncitor calificat. De aceea marile întreprinderi din Arad și în mod special uzinele producătoare de strunguri „Josif Rangheș” solicită neconținut școlii, repartizarea de tineri absolvenți.

De curînd, școala-uzină „Vasile Roaită” din Arad a trecut la producerea în serie a unui strung paralel perfecționat cu 400 mm. distanță între virfuri un SP 400 cum este denumit în termeni tehnici. La definiția proiectului și-au adus aportul toți inginerii și tehnicienii școlii și majoritatea elevilor. Noua mașină produsă este de o construcție ingenioasă și modernă, fiind acționată printr-un variator de viteze cu ajutorul cărui se pot obține diferite turații, fără să mai fie necesară folosirea unei cutii de viteze. Toate mișcările cuștilui, atât în plan longitudinal cât și transversal, sînt complet automatizate, permițînd executarea precisă a tuturor gamelelor de filete. Fiînd ușor de mînuit și de înaltă precizie, noul strung pe al cărui batiu stă inserat cu litere mari „FABRICAT LA ȘCOALA DE MESERII „VASILE ROAITA” — ARAD, se dovedește o mașină de calitate atât pentru întreprinderile productive, cât și pentru atelierele de lucrări practice ale școlilor de cultură generală.

În procesul de fabricare a strungurilor s-a desăvîrșit neconținut organizarea procesului tehnologic și a locurilor de muncă, fiecare elev fiind îndrumat în așa fel încît să devină nu numai un bun muncitor, ci și un organizator priceput al producției. Cîte propuneri noi nu au apărut cu acest prilej. S-a constatat într-un timp supraaglomerarea sectorului de frezat. Preocupat, în totalitatea lui de rezolvarea acestei importante probleme, colectivul școlii a găsit soluția adaptării la strunguri a unor dispozitive cu ajutorul cărora se execută operațiile de frezat necesare la executarea cremalierelor, în așa fel încît s-a asigurat încărcarea uniformă cu lucrări a tuturor utilajelor și realizarea ritmică a producției. Vizitînd secțiile de producție ale școlii de meserii din Arad te impresionează disciplina pe care o țin înțelegi pretutindeni. Fiecare mașină are stabilită concret pe un grafic sarcina ei lunară de producție, fiecare reper este executat după schițe și fișe tehnologice; pretutindeni sînt aplicate cu strictețe normele tehnice și precizia de execuție cerută de standardele în vigoare. Ca în orice întreprindere productivă, elevii-muncitori ai școlii-uzină „Vasile Roaită” din Arad sînt ținuși în curent, prin grafice sugestive și consfătuiri de producție, asupra realizării planului.

Pe o hartă mare, în biroul directorului, sînt însemnate diferitele localități în care se află întreprinderile și școlile cărora colectivul de aici le-a furnizat strungurile produse de el. Elevii se opresc adesea în fața acestei hărți, privind cu justificată mîndrie și cu un înalt simț de

răspundere acest adevărat tablou al rezultatelor muncii lor.

In curtea Școlii de meserii „Vasile Roaită” staționează două camioane venite să ridice strungurile repartizate unor întreprinderi. Delegații celor două întreprinderi, așteptînd să se termine operațiile de încărcare, stau de vorbă.

— Or și bune oare strungurile astea lucrate de elevii unei școli de meserii? — Își exprimă unul dintre ei îndoielă. — La noi în întreprindere e doar producție grea, nu glumă.

— Dacă aveți cumva îndoieli, dați-ne nouă repartizi — glumi celălalt. — Noi nu primim pentru prima oară strunguri de aici și trebuie să știți că între muncitorii noștri e o adevărată întrecere care să lucreze pe mașinile acestea.

Asemenea aprecieri, formulate în unanimitate de întreprinderile și școlile cărora li se livrează strungurile SP 400, constituie cel mai grăitor certificat de garanție a calității produselor Școlii de meserii „Vasile Roaită” din Arad.

MIHAI NICOLICESCU
Arad

Metodica lecțiilor de lucrări complexe

Instructajul practic în atelierele-școală, pentru ucenicii din anul I al școlilor profesionale și elevii școlilor de meserii, se desfășoară în trimestrul III mai cu seamă pe baza executării unor lucrări complexe.

Pentru a familiariza cadrele tinere de maștri-instructori cu metodica acestor lecții practice, direcția de învățămînt a Ministerului Industriei Grele a organizat cîteva instructaje metodice.

O asemenea lecție a fost efectuată de curînd de către maestrul-instructor Ion Popescu, la Școala profesională de pe lângă fabrica de țevi „Republica” din București.

Maistrul și-a început instructajul cu verificarea cunoștințelor din materia studiată de ucenici în cursul celor două trimestre în atelier și la orele de tehnologie. Întrebările s-au referit, în deosebi, la operațiile și lucrările principale la care ucenicii și-au format priceperi și deprinderi în primele două trimestre. Ucenicii au dovedit că și-au însușit cunoștințe temeinice cu privire la importanța și folosirea corectă a instrumentelor de măsură. De asemenea, ucenicii

Ucenicii de la Școala profesională de pe lângă întreprinderea „Klement Gottwald” din Capitală au la dispoziție laboratoare bine utilitate în care efectuează lucrări interesante.

și-au însușit deprinderea de a efectua transformări în sisteme de filete și de a le folosi în practică.

Pe baza acestor cunoștințe, maestrul-instructor a trecut în partea a doua a instructajului, la prezentarea și demonstrarea executării lucrării complexe propusă pentru a fi executată: o cheie variabilă. Prezîntînd cheia variabilă, maestrul Ion Popescu îi descrie în amănunt funcțiunea, pe care o pune în legătură cu forma și construcția acesteia. Trece apoi la citirea desenului. Prin întrebări, cu ajutorul grupei, fixează cotele cheii în funcție de solicitările la care va fi supusă și trece la analiza reperelor pe care le schițează pe tablă.

După ce prezintă semifabricatele din care se vor executa diferitele repere, maestrul descrie metodele și procedeele de execuție și trece apoi la efectuarea demonstrativă a lucrării, pregătînd materialul pentru trasare și trasînd reperele cheii variabile. El le-a explicat ucenicilor operațiile necesitate de continuarea execuției, despre posibilitatea mecanizării lor, precum și despre metode mecanice de execuție a acestei chei. Astfel, ucenicii au putut desprinde concluzii juste cu privire la creșterea productivității

muncii la producția de serie, prin folosirea mijloacelor mecanice și a celor mai avansate metode de prelucrare.

Antrenînd larg participarea ucenicilor maestrul a stabilit sculele și mașinile necesare ucenicilor pentru lucru, precum și regulile de securitate și protecția muncii, de care trebuie să se țină seama.

În felul acesta, instructajul tovarășului Ion Popescu a respectat principiul metode de bază al lucrărilor complexe, maestrul-instructor discutînd cu ucenicii operațiile de executat fără a le mai efectua el însuși, întrucît ele sînt cunoscute de ucenici încă de la parcurgerea temelor respective din programa școlară.

Înainte ca ucenicii să înceapă lucrarea, maestrul-instructor le-a comunicat norma de lucru, stabilită pe baza timpului de lucru necesar unui muncitor calificat pentru efectuarea lucrării respective și a coeficientului corespunzător stadiului de pregătire în care se află ucenicii.

Alături de elementele pozitive pe linia aplicării corecte a metodicii instruirii pe complexe de operații, discuțiile purtate de maștri-instructori participanți, pe marginea lecției fiinle de tov. Ion Popescu, au scos în evidență și alte posibilități pentru adîncirea caracterului științific și practic al acestui tip de instructaje, specifice trimestrului III al anului școlar. Astfel, s-a scos în evidență necesitatea folosirii ca material didactic a tită a piesei de executat cit și a unui număr cit mai mare de piese de construcție asemănătoare — în cazul respectiv mai multe modele de chei variabile.

S-a subliniat, de asemenea, necesitatea ca în cadrul instructajului introductiv să se vorbească mai mult despre semnele de prelucrare și să se aprofundeze elementele de bază în stabilirea normei de execuție.

Organizarea instructajelor-model de felul celui care a avut loc la Școala profesională „Republica”, și discuțiile purtate pe marginea desfășurării lor vor permite efectuarea lucrărilor practice complexe planificate pentru trimestrul III la un nivel tehnic și metodic corespunzător.

Prof. ION PATRAȘCU

ALEX. CHIRCA

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Cu privire la trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a

Ca urmare a măsurilor luate pentru înlăptuirea sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la continua dezvoltare a învățămîntului general, aproape 90% din copiii care au absolvit clasa a IV-a urmează în acest an școlar cursurile clasei a V-a. S-au creat condiții ca în viitorul an școlar numărul absolvenților clasei a IV-a care vor fi școlarizați în clasa a V-a să crească.

Intrucît primele patru clase elementare fac parte integrantă din școala de 7 ani, care constituie o unitate pedagogică, iar promovarea clasei a IV-a nu mai reprezintă încheierea unui ciclu de învățămînt, ci trecerea de la o clasă

la alta în cadrul învățămîntului de 7 ani, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit ca, începînd cu acest an școlar, să nu se mai țină examen de absolvire a clasei a IV-a.

În viitor, elevilor care vor promova clasa a IV-a în cadrul unei școli cu clasele I-VII nu li se vor mai elibera certificate de absolvire, înscrierea lor în clasa a V-a urmînd să se facă numai pe baza situației încheiate la sfîrșitul anului școlar.

Elevilor care vor promova clasa a IV-a la o școală de 4 ani li se vor elibera adeverințe în vederea înscrierii în clasa a V-a la școala de 7 ani cea mai apropiată.

Perspectivă noi în munca sindicală

Noul comitet sindical al Școlii medii „Samuel Brassai” din Cluj, ales în adunarea generală din februarie a.c. se străduiește să-și organizeze activitatea cît mai bine pentru îmbunătățirea muncii sindicale din școală. Actualul comitet urmărește să-și sprijine în mai mare măsură pe membrii de sindicat în activitatea lor de zi cu zi.

La întocmirea planului de muncă, membrii comitetului s-au bazat pe prevederile documentelor de partid și ale hotărîrilor plenarelor Consiliului Central al Sindicatelor, au studiat cu atenție hotărîrea recentei conferințe a Comitetului sindical de învățămînt din Cluj și planul de muncă al școlii. S-a trecut apoi la elaborarea planului de muncă al comitetului pînă la încheierea cursurilor și a planului de perspectivă pe întregul an, activitatea sindicală fiind axată în jurul următoarelor preocupări principale: îmbunătățirea procesului de învățămînt, sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea măiestriei lor pedagogice, organizarea activității cultural-educative în rîndul membrilor de sindicat; grija pentru condițiile de viață materială și culturală, precum și grija față de sănătatea membrilor de sindicat din școală.

Pentru traducerea în viață a prevederilor planului, comitetul a hotărît să antreneze în munca sindicală nu numai activul grupelor, ci și pe ceilalți membri de sindicat, să țină o legătură strînsă cu aceștia și să urmărească în mod consecvent îndeplinirea sarcinilor. În vederea îmbunătățirii stilului și metodelor de muncă, comitetul va căuta să folosească în tot mai largă măsură învățămîntele prilejuite de schimburile de experiență organizate pe linie sindicală, precum și experiența sindicatelor sovietice. De asemenea, pentru ridicarea calității muncii activiștilor, comitetul va organiza schimburi de experiență cu comitete și grupe sindicale din alte școli.

Responsabilii cu munca profesională, culturală și de asigurări sociale au stabilit comisiile pe probleme care se vor ocupa, sub îndrumarea lor, de buna desfășurare a muncii și de realizarea prevederilor planului de muncă.

În ceea ce privește activitatea profesională, comitetul a prevăzut în plan să urmărească felul cum se reflectă învățămîntul ideologic în activitatea profesională a cadrelor didactice. Această problemă este urmărită de către comisia pentru munca profesională și de organizatorii de grupă, în colaborare cu cabinetul metodic al școlii și cu comisiile metodice de specialitate. În plan s-au prevăzut, de asemenea, sprijinirea și urmărirea eficacității interesanțelor la lec-

ții, organizarea lecțiilor deschise, a consfătuirilor de producție și a lecțiilor pedagogice. În cadrul acestor preocupări, comitetul și-a propus să contribuie la popularizarea experienței înaintate în rîndurile cadrelor didactice din școală, cît și în rîndul maselor largi ale cadrelor didactice.

Activitatea metodică din școală va fi sprijinită prin organizarea unor consfătuiri de producție pe teme ca: recapitularea materiei, evitarea supraincercării elevilor etc.

Intrucît școala noastră are o secție serală, în planul de muncă al comitetului și în planul grupei sindicale de la secția serală s-a prevăzut studierea și popularizarea celor mai bune metode de predare în școala serală. S-a stabilit, spre exemplu, să se dezbate metodele și procedeele bune folosite de pedagogii de la seral în cadrul comunicării și fixării cunoștințelor la lecții.

Pe linie de asigurări sociale și-a propus să organizeze o echipă artistică și o brigadă de agitație, care vor face deplasări în timpul vacanței în regiune și în țară. În planul de activitate al comitetului figurează și organizarea unei excursii, în timpul vacanței de vară, pentru a prileji cadrelor didactice posibilitatea cunoașterii nemijlocite a principalelor aspecte ale construcției socialiste din patria noastră. Printre acțiunile mai importante pe linie culturală se înscrie, de asemenea, organizarea conferințelor de culturalizare a personalului administrativ și de îngrijire.

Pe linie de asigurări sociale și-a înscris în plan, printre altele, înformarea salariaților din școală asupra condițiilor de trimitere la odihnă în stațiunile balneo-climaterice.

Comitetul și-a mai propus să organizeze o tabără de odihnă pentru salariații școlii și familiile lor în regiunea muntoasă a Răcășăului. Totodată, în plan s-a prevăzut cunoașterea cît mai îndeaproape a condițiilor de trai ale membrilor de sindicat pentru a-i putea sprijini pe cei care au greutăți.

Pentru ca prevederile planului de muncă al comitetului sindical să fie îndeplinite cu succes, activiștii comitetului explică cu răbdare membrilor de sindicat sarcinile ce revin fiecăruia, mobilizîndu-i la realizarea lor. Cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de partid a școlii, cu participarea insuflețită a membrilor de sindicat, comitetul sindical nou ales va putea astfel obține noi succese în activitatea sa.

Prof. EMERIC PAPP
Cluj

A apărut „Gazeta matematică și fizică” seria A. nr. 2, februarie 1960

Ea cuprinde articolele: „Despre bazele geometriei” de C. Kovacs și „Recepții de televiziune la mare distanță” de T. Laszlo. La rubrica învățămînt, sub titlul „Învățămîntul matematic în școala de cultură generală” sînt publicate o serie de

articole privitoare la predarea matematicii în școala de cultură generală și la programele de matematică pentru clasele V-VII. Gazeta mai cuprinde rubricile: „Probleme de tehnică”, „Spicuirii”, „Viața științifică”, „Recenzii — bibliografie”, „Probleme”.

Automatizarea în agricultură

Folosirea tot mai largă a tractoarelor, a mașinilor și agregatelor în cele mai variate lucrări agricole, face necesară mobilizarea unui număr din ce în ce mai mare de mecanizatori pentru deservirea acestor mașini. De aceea, un element de bază pentru obținerea creșterii productivității muncii în executarea mecanizată a lucrărilor agricole îl constituie aplicarea pe scară largă a automatizării.

Prima etapă a automatizării o constituie conducerea tractoarelor de la distanță, iar etapa superioară, crearea tractorului „robot”, care să execute cele mai variate lucrări pe baza unor comenzi dinainte înregistrate. Deși conducerea unuia sau a mai multor tractoare de către un singur om, de la distanță, este realizată în prezent, totuși, construcția tractorului robot care să execute toate lucrările în mod cu totul automat rămîne o problemă încă în studiu și cercetare. Ultimele realizări în domeniul automatizării conducerii tractoarelor ne îndreptășesc însă să credem că înlăptuirea tractorului robot va deveni o realitate a zilelor noastre.

O contribuție deosebită la crearea automatelor pentru conducerea viitoarelor tractoare robot a fost adusă de talentul creator al tractoristului sovietic Ioan Grigorevici Loghinov, de la sovhozul „Irtaski” din regiunea Pavlodar care, pentru prima oară în

lume, a construit o instalație automată pentru conducerea tractorului. El a utilizat această instalație la executarea lucrărilor cu tractorul S-80.

Automatul verificat în condiții de tracțiune de către specialiști și oameni de știință este acum construit în serie și utilizat la tractoarele DT-54 A, fabricate de uzina de tractoare din Stalingrad. Acest automat funcționează pe principiul copierii, așa cum lucrează

plaseze pe direcția brazdei, iar dispozitivul de palpate se adaptează automat a dîncimii brazdei. Cu unele modificări dispozitivul de conducere automată a tractorului realizat de inovatorul I. G. Loghinov poate fi montat pe combine sau pe orice altă mașină agricolă care lucrează în agregat cu tractorul.

Cercetările întreprinse pentru automatizarea conducerii mașinilor se îndreaptă însă și în alte di-

conductor izolat prin care trece curent alternativ de joasă frecvență și al cărui cîmp magnetic servește la comanda sistemului automat de conducere. Automatul montat pe tractor este format din două bobine, plasate simetric, în față. În cazul abaterii tractorului de la tractorie, una din bobine se apropie de conductor, iar cealaltă se depărtează corespunzător. Echilibrul forțelor electromotoare induse fiind perturbat, apare semnalul de discordanță care este proporțional cu diferența forțelor electromotoare induse în bobine. Dacă semnalul de discordanță depășește o anumită valoare, se produce declanșarea unui releu și ca urmare servomecanismul acționează asupra comenzilor tractorului și-l readuce pe tractoria stabilită.

Numeroase alte procedee de conducere automată a tractoarelor, mașinilor și agregatelor agricole sînt experimentate cu succes de către cercetătorii institutelor de specialitate din Uniunea Sovietică în colaborare strînsă cu mecanizatorii fruntași din producție. Această conlucrare creatoare va duce fără îndoială, în scurt timp, la automatizarea principalelor lucrări agricole contribuind prin aceasta la victoria sistemului socialist în întrecerea cu capitalismul pentru obținerea unei productivități cît mai înalte.

Ing. ALEXA MANEA

NOUȚĂȚI ȘTIINȚIFICE

și mașinile-unelte automate. Astfel, dispozitivul de copiere montat în fața tractorului, urmărește prin palpate o brazdă tăiată anterior; orice deviere de la direcția de lucru este semnalizată de către palpator unui servomecanism, care la rîndul său acționează levierul de comandă. Cu dispozitivul construit de I. G. Loghinov se comandă ambreiajele de întoarcere, frînele, ambreiajul principal și maneta de accelerare.

Cum funcționează „tractoarele robot” la care s-a adoptat dispozitivul de copiere?

Pentru început tractoristul ară prima brazdă, conducînd singur tractorul după care montează dispozitivul de palpate pe brazdă și cupleză ambreiajul. Tractorul începe să se de-

recție. Astfel, s-a experimentat conducerea automată a tractoarelor folosind sistemul de inducție aplicat cu succes la conducerea navelor în porturi pe timp de ceață.

Se știe că în acest caz, fixarea tractoriei se realizează cu ajutorul unei linii de inducție formată dintr-un singur conductor izolat așezat pe fundul mării de-a lungul traseului pe care trebuie să-l urmeze nava pentru a intra în port. Pe vas sînt instalate cadre de recepție cu amplificatoare electronice care semnalează abaterea navei de la drumul fixat.

Aplicînd același sistem se poate realiza conducerea automată a tractorului pe un traseu dinainte stabilit. Pentru aceasta, în pămînt, pe itinerariul ce urmează să fie parcurs se așează un

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

„JOCURI DE VOLEI ÎN ȘCOALA” de I. N. Klescev și C. S. Cehov

Partea principală a acestei cărți este constituită din lecții de instruire și antrenament, grupate după vîrstă (mică, mijlocie și mare). În ea se găsesc de asemenea și numeroase exerciții speciale ajutătoare pentru învățarea jocului de volei. Interesant este prezentat și materialul cuprins în anexe: exerciții de dezvoltare generală, jocuri de mișcare, ștafete, descrierea procedurilor tehnice și exerciții pentru învățarea tehnicii și tacticii jocului de volei.

Profesorii de educație fizică și antrenorii școlilor sportive de elevi vor putea să-și lărgescă mult bagajul lor de cunoștințe de specialitate studiînd îndrumările și lecțiile prezentate în această lucrare.

„PROBLEME DE ÎNVĂȚARE ȘI ANTRENARE ÎN GIMNASTICĂ”

Cuprinde un număr de 10 articole scrise de un colectiv de profesori ai Institutului de cultură fizică „I. V. Stalin” din Moscova. În aceste articole sînt relevate roadele experienței îndelungate a sportivilor sovietici,

în ceea ce privește clasificarea exercițiilor de gimnastică, analiza tehnică și metodică, învățarea anumitor exerciții libere și la aparate. Această lucrare va fi de un real folos profesorilor de specialitate care se ocupă de dezvoltarea gimnasticii în școlile noastre.

„JOCUL DE FOTBAL ÎN ȘCOALA”

Cuprinde probleme metodice privind lecțiile de instruire-antrenament în secția de fotbal a colectivului sportiv școlar. Indicațiile pedagogice pentru desfășurarea lecțiilor, cît și cele privind organizarea de întreceri în cadrul școlii, prezintă un deosebit interes pentru profesorii de educație fizică și antrenorii care lucrează cu copiii din colectivele sportive ale școlilor.

„VIAȚA ÎN DELTA” de M. Bodnariuk

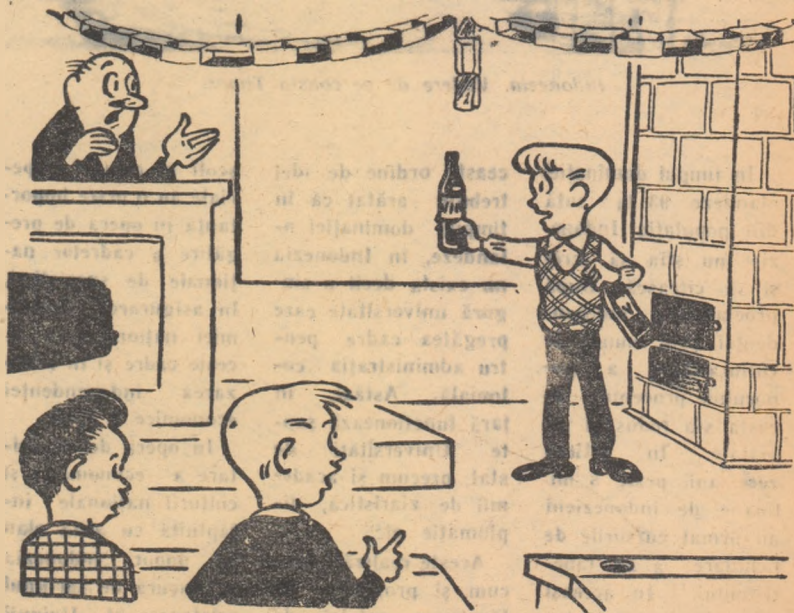
Această lucrare cuprinde date privitoare la geografia Deltei și la evoluția ei istorică. Totodată este reliefată importanța economică a Deltei și bogăția ei uriașă reprezentată în special prin vinat, pește și stuț. Cartea îi oferă cititorului explicații materialist-dialectice asupra unor fenomene naturale existente în Deltă și îl îmbogățește cunoștințele generale privitoare la biologia viețuitoarelor din Deltă. Lucrarea lui N. Bodnariuk are și calitatea de a trezi interesul și dragostea pentru acest colț al patriei noastre care, abia în anii regimului de democrație populară, și-a găsit adevăratul loc în ansamblul economiei naționale.

În Școala din comuna Cursești, raionul Vaslui, se organizează petreceri, baluri etc.

Curs pentru foto-amatori

În curînd la Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală se deschide al doilea curs de foto-amatori pentru cadrele didactice și membrii lor de familie. Cursul va avea o durată de 3 luni și va cuprinde lecții teoretice și practice despre legile opticii, regia iluminării, fotografia artistică, tehnică și științifică, legile chimice ale fotografiei, dezvoltarea, copierea, mărirea etc. Paralel cu acest curs, în laboratorul și studioul clubului își vor desfășura activitatea cercul de foto-amatori din care fac parte cei care au terminat primul curs.

Înscrierile se fac la sediul clubului, bulevardul 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07, unde se pot căpăta și înformări amănunțite.

DUPA BAL

— Pentru această experiență avem nevoie de o butelie de Leyda.
— Am găsit eu două în spațiile sobei, dar nu cred să fie de Leyda; au miros de braghină...

Desen de FRED GHENADESCU

Bazele didactice ale lecțiilor în ateliere

Înșuirea metodelor de muncă

Formarea îndemnării și deprinderilor de muncă practică necesită un număr mare de exerciții. În legătură cu aceasta și pe baza generalizării experienței bune indicăm cinci etape în formarea îndemnării și a deprinderilor:

1. Explicarea de către instructor a metodei de muncă, dezvoltarea bazelor pe care se întemeiază aceasta, a tehnicii folosirii ei și a regulilor de securitate.

2. Demonstrarea de către instructor a metodei. Demonstrarea se face în fața întregii clase sau a unui grup nu prea mare de elevi, în funcție de particularitățile metodei. În majoritatea cazurilor, demonstrarea se face concomitent cu explicația.

3. Proba, adică folosirea de probă a metodei de către elevi, executată sub observarea instructorului.

4. Antrenamentele.

5. Controlul calității execuției (la început se face de către elevii înșiși, iar apoi de către instructor).

Vom da, pentru exemplu, o lecție practică pe tema „Pilierea suprafețelor”, făcută în clasa a V-a a Școlii medii nr. 210 din Leningrad.

Începând explicarea temei, instructorul a arătat importanța piliirii, a indicat și caracterizat principalele feluri de pile — după forma (drepte, rotunde și semirotunde) și după zimți (de șlefuit și speciale) — precum și părțile componente ale pilei. După aceasta, instructorul a explicat și a arătat talpa de lucru a pilei, cum trebuie ea ținută, poziția picioarelor și a trupului în timpul piliirii. Totodată au fost subliniate greșelile care se fac de obicei la început (mişcarea rapidă a pilei, înclinarea întregului trup, aplicarea nejustă a forței).

O elevă a fost chemată să repete cele explicate și să execute o pilire de probă. Ea a făcut greșeli în ce privește poziția și aplicarea forței asupra pilei, greșeli observate de elevi și apoi corectate. După aceasta, instructorul a anunțat că elevii vor executa tăblii pentru cizierele comandate școlii de către Institutul „A. Herzen”. Folosind desenele făcute pe tablă, el a explicat cum trebuie delimitate tăbliile cu ajutorul echerului, a indicatorului și liniei. Una dintre ele a repetat ordinea delimitării, demonstrând aceasta după desen.

Elevul de serviciu a împărțit tăbliile și instrumentele, iar școlarii s-au apucat de lucru. În acest timp, instructorul trecea de la elev la elev, regla instrumentele și arăta școlărilor greșelile pe care le făceau. Deoarece mulți elevi au avut o poziție greșită în timpul lucrului și foloseau nejust pila, instructorul a oprit lucrul și a arătat din nou metodele juste. La recepția obiectelor executate, el a propus elevilor să și le verifice mai întâi singuri.

Cu opt minute înainte de terminarea lecției, instructorul a făcut o privire de ansamblu asupra muncii, subliniind greșelile tipice. Școlarii au făcut apoi ordine la locurile de muncă, iar elevul de serviciu a adunat instrumentele împărțite.

Această lecție a cuprins toate etapele arătate de noi în procesul de formare a îndemnării și deprinderilor de muncă practică.

După părerea noastră, executarea de probă a lucrului de către diferiți elevi este bine să fie folosită cât mai mult. Experiența arată că la executarea de probă, de obicei, sînt dezvoltate greșelile tipice ale mai multor copii și aceasta ajută la înlăturarea lipsurilor. În condițiile producției, muncitorii își controlează

produsele lor înainte de a le preda. Lucrul aceasta trebuie să și-l însușească și elevii începînd chiar din clasa a V-a.

În procesul de pregătire prin munca în ateliere, un loc important îl ocupă corijarea greșelilor. După cum se arată în articolul lui K. P. Koroliov intitulat „Lucrul instructorului asupra greșelilor făcute de elevi la lecțiile practice din ateliere” apărut în revista „Învățămîntul politehnic” nr. 12/1959, la începutul activității în atelier, pregătirea practică trebuie să fie indisolubil legată de înlăturarea greșelilor. În legătură cu aceasta, este important să se realizeze cele trei părți componente ale muncii pentru înlăturarea greșelilor: preîntîmpinarea, determinarea și învingerea lor în mod independent.

Toate aceste componente ale luptei împotriva greșelilor sînt cuprinse în etapele indicate de noi în privința procesului de formare a îndemnării și deprinderilor

Metodele de predare în ateliere

Pentru a fi temeinic înțelese de elevi, lucrările practice trebuie să se împletească cu explicațiile instructorilor și cu folosirea materialelor intuitive. De aceea, ni se pare că este mai just să se vorbească despre explicația instructorilor și să nu se recurgă la termenul „instrucțaj”, care cuprinde numai lămurirea metodelor și procedeele de lucru.

În cursul explicației, instructorul demonstrează metoda și caracterizează întregul proces al muncii ce urmează a fi îndeplinită: scopul ei, materialul necesar, instrumentele și mașinile folosite, poziția corpului, procesul tehnologic și greșelile care se întîlnesc de obicei.

Un loc deosebit în explicație îl ocupă pancartele de instrucțaj. Ca exemplu vom indica modelul unuia dintre cele mai simple pancarte de instrucțaj:

Sarcina — de executat un cuier (este desenat modelul).

Scopul — a învăța folosirea instrumentelor de lăcătușărie și a mașinii de găurit.

Instrumente de lucru: dalta, ciocan, șfredel, pila indicator.

Instrumente de măsurat: rigla, echer.

Ordinea îndeplinirii lucrului:

1. Delimitarea (este alăturat desenul);

2. Tăierea cu dalta;

3. Pilierea cu pila după desen;

4. Șfredelirea unei găuri cu mașina de găurit;

5. Curățirea și predarea obiectului.

Tehnica securității:

1. Mînuirea corectă a daltei;

2. Urmărirea felului cum este așezat corpul ciocanului;

3. Folosirea mașinii de găurit sub observația instructorului.

De obicei, printr-o discuție făcută înainte de începerea lucrului se repetă cunoștințele teoretice, legate de subiectul lecției practice, pe care elevii și le-au însușit mai înainte (partea aceasta a lecției trebuie să fie foarte scurtă).

După terminarea explicației, mulți instructori cer elevilor să repete cunoștințele căpătate în lecția respectivă. Alții îmbină această repetare cu executarea de probă a lucrului. Aceasta din urmă dă rezultate mai bune și stîrnește un interes mai mare. Unii instructori cer ca elevii să refacă desenul în caiete (în cazul cînd nu există pancarte de instrucțaj). Practica a demonstrat că în executarea unor lucrări mai complicate, procedeele acestora micșorează considerabil numărul de greșeli.

Am subliniat că este necesar să se dea atenție mare executării de probă a lucrului de către elevi. Nu se poate indica de cite ori trebuie făcută proba, deoarece aceasta depinde și de caracterul muncii și de nivelul de pregătire al elevilor.

Trebuie să se aibă în vedere că la unele munci demonstrarea și probele trebuie să se facă cu grupe nu prea mari, pentru ca toți elevii să vadă metodele folosite și să și le însușească. În astfel de operații, cum este găurirea la mașină, toți elevii trebuie să facă prima probă în prezența instructorului. Lucrul acesta este important și din punct de vedere al securității muncii.

După cum arată observațiile, munca practică individuală a elevilor din clasele V—VI se desfășoară în mod diferit. Unii încep repede lucrul și și însușesc metoda destul de rapid. Alții, dimpotrivă, la început lucrează neholărit, fac multe greșeli, chiar dacă au interes față de

muncă. După cît se pare, aceasta depinde și de faptul dacă elevul a mai muncit în familie în același domeniu sau într-un domeniu apropiat. Observațiile noastre au arătat că experiența personală a elevului, chiar și într-un alt domeniu de muncă fizică, are o mare importanță.

Procedează just acei instructori care acordă o atenție mai mare elevilor ce au dificultăți în însușirea deprinderilor, înlăturînd piedicile suplimentare din calea lor (de pildă, dîndu-le forme mai reușite, instrumente mai bune etc.). Unii instructori însă îndeplinesc o parte din munca elevilor slabi, cîteodată chiar partea legată de însușirea metodei noi. Lucrul acesta nu este recomandabil, deoarece nu contribuie la însușirea metodei de lucru. Principalele mijloace de ajutorare trebuie să fie: demonstrarea suplimentară și explicarea metodelor, executarea repetată a lucrului în prezența instructorului și controlul imediat al rezultatelor.

Procedează bine instructorii care trec la o temă nouă numai după ce marea majoritate a elevilor au terminat de efectuat operația dată anterior. Pentru cei care au terminat sarcina mai repede, o serie de instructori pregătesc din timp teme suplimentare: executarea a încă unui obiectiv, pregătirea lucrărilor următoare, reparații speciale pentru necesitățile școlii (în plus față de programul obligatoriu) ș.a.m.d. Este necesar ca în alegerea lucrărilor suplimentare să se țină seama de particularitățile individuale ale elevilor.

După cum am mai arătat, toate lucrările executate trebuie recepționate de instructori, dar e necesar ca aceștia să ceară și autocontrolul. În cazul cînd elevul nu poate verifica singur lucrul executat, instructorul propune ca verificarea să fie făcută în prezența sa. Elevul trebuie să repare defectele mai importante care au fost găsite. În cazul cînd execuția inițială a fost prea slabă, i se propune să înceapă lucrul din nou.

În încheierea lecției este util ca instructorii să tragă concluzii generale asupra muncii colective, subliniind realizările și deficiențele tipice. Lucrul acesta ajută la preîntîmpinarea unor greșeli similare și la justa orientare a muncii întregului colectiv.

Prof. E. I. GOLAND

Institutul pedagogic „A. Herzen” din Leningrad

(Extras din revista „Școala și producția” nr. 2/1960).

DIN INDONEZIA

Indonezia. Vedere de pe coasta Timor.

În timpul dominației olandeze, 93 la sută din populația Indoneziei nu știa să scrie și să citească. După proclamarea independenței, prin munca de culturalizare a popoului, procentul acesta s-a redus la jumătate. În ultimii zece ani, peste 8 milioane de indonezieni au urmat cursurile de lichidare a analfabetismului. În aceeași perioadă numărul studenților a crescut de aproape 15 ori. În a-

ceastă ordine de idei trebuie arătată că în timpul dominației olandeze, în Indonezia nu exista decît o singură universitate care pregătea cadre pentru administrația colonială. Astăzi, în țară funcționează șapte Universități de stat, precum și academii de ziariștică, diplomație etc.

Aceste realizări, precum și programul de largire a rețelei de școli elementare, medii și superioare, de

școli și cursuri speciale au o mare importanță în opera de pregătire a cadrelor naționale de specialiști. În asigurarea economiei naționale cu aceste cadre și în realizarea independenței economice a țării.

În opera de dezvoltare a economiei și culturii naționale în fapturi cu atîta elan de popor, Indonezia se bucură de sprijinul prietenesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste.

DIN REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

Cooperativa tineretului

Pedagogii de la școala noastră au înființat, pe 5 holzi de pămînt, o cooperativă de producție a elevilor. Scopul cooperativei este de a face instruirea practică a elevilor, de a le da cunoștințe legate de munca în cooperativele agricole. Comuna și județul nostru au un caracter agricol, de aceea cooperativa școlii exercită influență asupra copiilor și în privința alegerii profesiei, îndreptîndu-i spre sectorul agricol. De asemenea, prin crearea cooperativei am urmărit ca elevii să iubescă munca direct productivă, să aprecieze pe oameni după hărnicia lor.

Cooperativa lucrează pe baza unui plan de producție, lucrările practice fiind conduse de profesorii de științe naturale. O parte a muncii este făcută de elevi în cadrul orelor de practică prevăzute în planul nostru de învățămînt, iar restul în cursul activităților desfășurate în afara lecțiilor sau în timpul verii. În afara orelor de școală elevii au lucrat pe țasa zălei muncă de 3 ore. Fiecare tînăr — și cel mai slab și cel mai tare, și băieții și fetele — a executat lucrări după puterile lui. Pe cei mai slabi i-am pus la cules mazăre, pe cei mai puternici la săpat. Atunci cînd a venit înghețul, scara, cînd trebuia să stropim culturile sau dîmiciile cînd trebuiau continuate unele lucrări, ne-am ajutat și colectivii.

Cele 437 quintale de produse pe care le-am obținut ne-au adus un venit de 40.000 forinți. Ceea ce am învățat însă a însemnat un câștig mult mai mare. Pe lângă deprinderile de muncă practică pe care le-au dobîndit elevii, s-a întărit spiritul colectiv în rîndurile lor, răspunderea în muncă. Datorită faptului că toate veniturile au fost repartizate direct sau indirect elevilor, ei s-au controlat reciproc, dar s-au și ajutat reciproc. Nu au tolerat delăsarea, dar i-au ajutat pe cei rămași în urmă. A fost interesant să urmărim cum în procesul muncii directe productive se schimbă valoarea unor elevi în ochii celorlalți. Astfel, cele mai multe zile muncă au fost efectuate de o elevă sîrgincioasă, însă mediocră la învățură. Eforturile depuse în munca productivă au dus-o la rezultate bune, ceea ce a făcut ca ea să devină exemplu în șafa celorlalți. A doua din acest punct de vedere a fost o elevă care avea rezultate excepționale și la învățură. Prin aceasta ea a cîștigat o stimă și mai mare în șafa colegilor. Elevii care manifestau lipsuri, alți la învățură, cit și la munca direct productivă, au fost dezaprobați de colectiv.

Am căutat să demonstrăm concret tinerilor avantajele muncii cooperative. Ei au fost ajutați să observe cum pămîntul, care în anul trecut nu a dat decît roade slabe, în urma muncii sistematice și științifice desfășurate cu forțe unite, a devenit fertil și a adus venituri mari.

Venitul total, cei 40.000 forinți, a fost folosit pentru diverse investiții, pentru dezvoltarea cooperativei și pentru retribuția elevilor după munca depusă. Veniturile după munca depusă de elevi în cadrul orelor de curs au fost achitate clasei întregi. Acești bani pot fi folosiți în comun numai de elevii clasei respective (în unele clase din sumele primite s-au procurat sobe de teracotă, în altele s-a făcut o excursie etc.).

În cinstea celei de 15-a aniversări a eliberării noastre, din același fond, cooperativa a organizat un concurs cu tema: „Analiza chimică a solului cooperativei și stabilirea plantelor care se pot cultiva cu cele mai bune rezultate”.

Munca comună i-a interesat pe toți. O mamă ne-a povestit că într-o zi cînd se apropia o furtună mare, fetița ei a început să plîngă. „Ce o să fie cu ardeii noștri?” Această fetiță a cîștigat doar 60 forinți în timpul verii în cooperativă, decît nu era interesată din punct de vedere material. Totuși a fost îngrijorată de soarta întregii munci a cooperativei.

În cadrul cooperativei elevii noștri au învățat mult, au dobîndit deprinderi de muncă, practică. Dar n-au devenit încă legumicultori calificați. Pentru aceasta noi mai trebuie încă să ne străduim.

NADVEGY ANTAL

directorul Școlii medii din Sárovár — R.P.U.